

English transcript: Introduction and Helga Zepp- LaRouche's keynote speech at the Schiller Institute's Danish-Swedish seminar We Need a New Security And Development Architecture for All Nations, Not a Strengthening of Geopolitical Blocs, May 25, 2022

May 25, 2022 (EIRNS)—Michelle Rasmussen, vice president of the Schiller Institute in Denmark, opened the online seminar this afternoon:

Your Excellencies and diplomats from many countries on four continents, guest speakers, members and friends of the Schiller Institute, ladies and gentlemen,

Welcome to this seminar sponsored by the Schiller Institutes in Denmark and Sweden, which is also being live streamed on YouTube. The title is, “We Need a New International Security and Development Architecture, Not a Strengthening of Geopolitical Blocs. NO in the Danish June 1 referendum about abolishing the EU Defense opt-out, and NO to Sweden and Finland joining NATO.” I am Michelle Rasmussen, vice president of the Schiller Institute in Denmark, and I will be the

moderator today.

After the start of the war in Ukraine, a dramatic shift in defense policy has been proposed in three of the Nordic countries. Denmark is having a referendum on June 1 about joining the EU's military activities, and Sweden's and Finland's governments want to join NATO. We think that it is necessary to discuss these issues from a higher standpoint.

Our keynote speaker, Helga Zepp-LaRouche, the founder and international chairwoman of the Schiller Institute stated on May 19, that this is the most dangerous moment in world history. There is war in Europe, and many experts are warning that if the war were not ended soon, and a diplomatic solution crafted, and if those advocating increasing the geopolitical confrontation were not politically defeated, the war could escalate to, even, nuclear war. At the same time, the world economy is in crisis.

While the dangers are great, there is hope, because there are solutions in the form of a new security and development architecture, including proposals by the late Lyndon LaRouche, the founder of our political movement, Helga Zepp-LaRouche and the Schiller Institute, for a security agreement modeled on the Peace of Westphalia, combined with increased economic development cooperation between countries.

We have called this meeting to discuss:

- What caused the current extremely dangerous military, and economic crisis.
- Why strengthening the EU military arm with Danish participation, and Sweden and Finland joining NATO would only exacerbate geopolitical conflict, and
- What are the principles upon which we can create a new security and development architecture, for the benefit of all nations and people.

We want to ensure that both the dangers and solutions are known, and that an effective movement is built to stop a further escalation of this war and its economic effects, and prevent future wars and economic destruction. Somehow, humanity must create the conditions where war is not an option, in this era of nuclear weapons.

Helga Zepp-LaRouche Keynote

May 25, 2022 (EIRNS)—Here is the Keynote of Schiller Institute founder Helga Zepp-LaRouche: We Need a New Security And Development Architecture for All Nations, Not a Strengthening of Geopolitical Blocs: Why Sweden and Finland Should *Not* Join NATO, and ‘No’ in the Referendum in Denmark to Join EU’s Military,” the online seminar in Denmark and Sweden today. She was introduced by Schiller Institute in Denmark Vice President Michelle Rasmussen, who moderated the seminar.

The video is available here:

On the international Schiller Institute YouTube channel:
https://youtu.be/8Dt9D_D_U4U

On the Danish YouTube channel: <https://youtu.be/1Pji0vjD9Kg>

Helga Zepp-LaRouche: Hello, good day, Ladies and Gentlemen: As Michelle just said, I have stated that we are facing the most dangerous crisis in the history of mankind. Now, why am I am saying that? Obviously, that includes two world wars in the 20th century, the Cuban Missile Crisis, so it's a big order. Well, the first reason is the most obvious, for the very first time, we are facing the real danger of a global nuclear war, and if it would ever come to that, it for sure would mean the annihilation of the human species.

In the recent period, the illusion has developed that a limited nuclear war can be fought, and won, or that protracted, hybrid nuclear/conventional war can take place.

This was the subject of a maneuver in January of this year, called “Global Lightning,” which had the idea that you have some nuclear bombs, neutron bombs, space war, cyberwar, and this would go on for weeks. Now, the famous nuclear arms specialist, former MIT Prof. Ted Postol has developed all the arguments why this is completely ludicrous, that why, if one uses only one single nuclear weapon, it is the logic of nuclear war, that all will be used.

In the recent months, since the war in Ukraine started, you hear from all kinds of politicians and journalists and who knows who else making reckless talk, saying things like “even if there is the risk of nuclear war, we have to send heavy weapons to Ukraine. We can’t be blackmailed.” Or, “it won’t happen, because nobody would be so foolish to do this.” Well, I don’t think that that is a convincing argument.

The second reason why I am saying we are in the worst crisis ever, is that we experience a civilizational breakdown, the end of an entire system. Now, this has many elements. We have an immediate danger of an escalation of the war, as a result of the present chicken-game policies conducted by NATO against Russia. We are facing a hyperinflationary blowout of the Western neoliberal financial system, which was long in process, even before the war in Ukraine started. We are looking at a world famine, which according to the United Nations is threatening 1.7 billion people with starvation. That is 20% of the entire human species. The pandemic is not over, and all of this is threatening social chaos as a result, and that chaos, all by itself, could threaten to plunge the world into a war.

If one listens to the Western media, and all kinds of politicians, it is naturally all to be blamed on Putin. He is being given all possible names right now, that he has caused an “unprovoked war of aggression”; that he responsible for world famine; that he is the cause of inflation; and so forth and so on. If you say any argument for the real causes of the

present situation, you are immediately accused of fake news, you are called a “Putin agent,” it is denounced as Russia propaganda.

Well, it has very little to do with Ukraine. In reality, this present confrontation is about the world order. It is a fight between an unipolar world, which is really a world empire based on the “U.S.-British special relationship,” whereby the Anglo-American hegemon insists that only the so-called “rules-based order” which they have defined is valid; versus a world in which the rise of China and countries associated with Russia and China insist on their own right for economic development.

We are right now at the most precarious moment: The neoliberal system is collapsing. It is not strong enough any more to enforce its will, but the new order is not yet clearly defined. Naturally, in the officially allowed discussion, it is being said that this is a fight between the “democracies” and the “autocratic regimes.” Well, right now, if you listen to what certain politicians and people like Stoltenberg are saying, we are heading toward a potential total decoupling between the West, plus the Five Eyes, plus Japan, Australia, and South Korea, versus a part of the world which includes Russia, China, the Shanghai Cooperation Organization, the BRICS, plus many countries that are now trying to become part of the BRICS, which is most of the Global South.

In frantic trips, Blinken is running around the world, trying to convince people to join the faction of the “democracies.” President Biden right now is in Asia, doing the same thing. Chancellor Scholz just went to Africa, von der Leyen to India, all in an effort to isolate Russia and China, but it’s not working: Because India, Indonesia, Brazil, Egypt, Nigeria, South Africa, and many others do not want to be pulled into a geopolitical confrontation between the two sides. And what we are actually experiencing is a real renaissance of the Non-Aligned Movement.

Well, we should not overlook, given the American policies, the role of the British, which is “Global Britain,” which is really a new word for the British Empire, which contrary to the views of many, has only changed its shape, but not its essence. Take, for example, an article by Malcolm Chalmers, Deputy Director General of the Royal United Services Institute (RUSI), which happens to be the oldest official think tank associated with the Royal household, and the British military. They describe themselves as the “world’s oldest and leading U.K. defense and security think tank.” They’re proposing a “Cuban Missile Crisis on steroids,” which could result over the Ukrainian attempt to retake Crimea, which would make it easier, in their view, to settle the Ukraine-Russia war. And this is the stunning proposition in this article, which has the headline, “This War Still Presents Nuclear Risks—Especially in Relation to Crimea,” which was published on May 20 by the RUSI think tank.
[<https://rusi.org/explore-our-research/publications/commentary/war-still-presents-nuclear-risks-especially-relation-crimea>]

Chalmers discusses how Russia could be forced into a nuclear confrontation, by sending evermore sophisticated weapons to Ukraine, from which it would ultimately back down. Chalmers describes NATO’s strategy over the last three months as that of “boiling the Russian frog.” You all remember the picture—according to the story, I don’t think it’s actually true—but according to the story, if you throw a frog into boiling water, the frog it will jump out; but if you put the frog into the water pot, when the water is cold, and then you slowly increase the temperature, the frog ends up being boiled without noticing. So he talks about “boiling the Russian frog” by progressively increasing “size and sophistication of the weapons they have been prepared to supply to Ukraine.” Because of those weapons, “the next period will see Ukraine reversing most of Russia’s recent territorial gains, including Kherson and even Mariupol.” That, however, would not occasion a nuclear threat, nor would Ukraine, using those weapons and

territorial gains to destroy bridges, railheads, storage sites, and airbases inside Russia. But should Ukraine move to retake Crimea, strike a “tempting target,” of the Kerch Bridge for example, now, that could lead to a “Crimea Missile Crisis,” Chalmbers argues. “A specific threat to use nuclear weapons in relation to Crimea ... might be viewed by Putin as a way to restore some of his coercive power, even if he (and the U.S.) doubted whether he would deliver on such a threat.... If a red line were not accepted by Ukraine, Russia might then feel that it had to consider a series of further escalatory options, such as putting its nuclear forces on higher alert.” They are already on alert. “Faced with the alternative of the likely loss of Crimea, Putin might believe that Ukraine (with U.S. encouragement) would be likely to blink first. It would be a moment of extreme peril, with all the parties seeking to understand the intent of each other even as they looked to pursue their national interests.

“Precisely because of the peril inherent in such a situation, a nuclear crisis of this sort could make it easier for leaders to make difficult compromises. Provided that the war was ended and the blockade of Odesa lifted, Ukraine’s leaders might be willing to postpone a settlement of the Crimea question. For Putin, the failure of the invasion, and the subsequent success of the Ukrainian counteroffensive, would have been a massive humiliation. But he would at least be able to argue that the might of the Russian strategic arsenal had, at a moment of great national weakness, successfully deterred NATO’s designs for dismembering Russia. This could be enough for both sides to avoid the worst outcome of all.”

I mean, this is complete insanity, you know! Saying that one has to threaten to retake Crimea, and then get all the nuclear weapons on the highest alert, and then we can sit down and settle. So he calls that a Crimea Cuban Missile Crisis on steroids.

Now, that policy of “boiling the Russian frog,” that has not

started three months ago, but that has been the method since 1990, when on Feb. 9, 1990, James Baker III promise to Gorbachev, that NATO would not move one inch eastward. In the entire Yeltsin period, there was a policy to reduce the former superpower into a raw materials exporting nation, with the “shock therapy” of Jeffrey Sachs, and between 1991-1994, the industrial potential of Russia was reduced to only 30%. There is a very important book by Sergei Glazyev, which describes the 1990s, with the title *Genocide: Russia and the New World Order*, because that is what was imposed on Russia at that time.

Now, the crime of Putin is that he tried to reverse that, and had some success with it. The answer was color revolutions, regime change, humanitarian wars, like the 20 years in Afghanistan, where as a result of the hasty retreat of NATO and the U.S. in August, now, there are 24 million people at starvation levels in Afghanistan, exposed to COVID, measles, polio, without adequate medicine. So, if one would have equally detailed TV coverage of Afghanistan for 20 years, like we see it now with Ukraine every day, maybe the world would have been equally upset—or, maybe not, because the Afghans are not white.

Then you had the Iraq War in 2003, about which Nancy Pelosi admitted publicly that all responsible people knew ahead of time that there were no weapons of mass destruction. You had Libya. Hillary Clinton, during the Durham investigation in the United States, had to admit that the entire basis of Russiagate were all lies. Did one see anything about that in the mainstream media? Absolutely not! At least not in Europe. Then there was Syria. Then you had the 2014 Maidan coup, about which Victoria Nuland bragged, \$5 billion were spent by the State Department on NGOs, and, let's not forget, the Azov Battalion, which media in the West are now saying, there are no Nazis in Ukraine—but it is a documented fact that there are.

Now, Putin, as a result of this “boiling the Russian frog,” over almost 30 years, on Dec. 15 demanded legally binding security guarantees from the United States and NATO. He has not received an answer from the U.S. or NATO on the core demands, only on arms control, but that was not the essence of what he was demanding. The head of the Russian Security Council, Nikolay Patrushev, said that Russia had no other way, because they were threatened in the existence of the statehood of Russia, when they made what they call the “special military operation” in Ukraine. And one can absolutely argue that Russia was in a situation, according to UN Charter Article 51, which is a question of self-defense and not of aggression.

Now, we are facing with Finland and Sweden, the sixth expansion of NATO. That is the answer, which Stoltenberg even brags about. He says, “Putin wanted less NATO, now he gets more NATO.” So the boiling temperature is just being increased.

One has to take this insane policy of causing a Crimea Cuban Missile Crisis, together with another British policy, which was exposed in a paper by the Henry Jackson Society in 2020, which they put again on the front page of the Henry Jackson Society website, which means it’s ongoing policy of that think tank. It is a report outlining a strategy to use the infamous “Five Eyes” alliance—U.K., U.S., Canada, Australia and New Zealand—as the instrument to force through the decoupling of the West from China. This rabidly anti-Russia, anti-China neocon think tank is run by British intelligence, through among others, the former MI6 Chief Sir Richard Dearlove, who is the main brain of Russiagate, which was completely discredited as a lie; and he was one of the founders of the Henry Jackson Society and is one of its principals today.

So, even the attempt to decouple China from the international system, before consummated, could detonate an economic nuclear bomb upon the entire world economy. China is not just the world’s largest trading power: It’s currently generating the

highest rate of scientific and technological development on the planet, a productive power which the developing sector nations and the collapsing Western nations urgently require if they want to survive. But actual nuclear warfare could also be the result, because part of the Henry Jackson Society strategy is to build up ties with Taiwan leading to its separation from China. China has made abundantly clear that it will respond with overwhelming military force to any attempt to split Taiwan off from the rest of the nation of China. This is as dangerous a proposition as a NATO-backed Ukraine moving to retake Crimea. So, when President Biden made a gaffe in answer to a reporter on his recent trip to Japan, "Would the United States defend Taiwan militarily?" Biden said, again, "Yes." And he had to be correct, again, by the White House.

Now, the Chinese already had editorials where they said, this is not a "gaffe," this is a signal of what is the real intention of the United States. And Chas Freeman, who was Assistant Secretary of Defense for International Security Affairs, and he was the official translator for President Nixon in his 1972 trip to China, and a career diplomat, he warned, and called it a colossal mistake for Biden to have made such a stupid statement.

President Biden is currently championing these precisely British strategies on his current trip to Asia. Fresh from celebrating the expansion of NATO, Biden is to unveil a grandiose Indo-Pacific Economic Framework (IPEF) during his stop in Japan as the highlight of the trip. National Security Adviser Jake Sullivan stated bluntly on Wednesday, May 18, that the message of the IPEF is that "democracies and open societies of the world stand together to shape the rules of the road. We think that message will be heard everywhere. We think it will be heard in Beijing."

Fifty-two U.S. Senators sent Biden off on his trip with instructions that Taiwan be incorporated as one of the "countries" participating in the IPEF, which is clearly not

acceptable from the standpoint of China, because it is a violation of the One China policy.

Now, just today, if you open the media, if you look at the TV, if you look at TV or newspapers, a huge scandal story about pictures from the supposed labor camps in Xinjiang, were “investigated” by a group of international media, that 1 million Uighurs would have been tortured, beaten in labor camps, forced labor, and so forth. Naturally, our so-called Foreign Minister Annalena Baerbock immediately had an outcry demanding a transparent clearing up of the accusations. Calls that all relations with China should be cut—after cutting relations with Russia—and that all trade with China should be stopped, now, let’s look at it realistically: China in 2021 was the third largest partner for the EU export of goods, 10.2%, and the largest partner for the EU import of goods, 22.4%; for Germany, it was the largest trading partner for goods in 2021, with a volume of trade of over €245 million. To cut that would mean total economic suicide, which is already happening with the relations with Russia.

What is the source of this incredible story? The *Frankfurter Allgemeine Zeitung*, one of the leading newspapers in Germany, says, all the photos and data have been made available through Adrian Zenz, a German anthropologist, and longtime Xinjiang observer. Now, this Mr. Adrian Zenz claims that he got all of that from an “unnamed source” who had access to cyber, cyberwar spying and whatnot. Well, that’s a very dubious observation. But Adrian Zenz is not an unknown entity: The blog, The Grayzone, and the very respected investigative journalist Ajit Singh and Max Blumenthal already wrote articles in 2019, after he had come up with a similar story about genocide in Xinjiang, that Mr. Zenz is a “far-right fundamentalist Christian who opposes homosexuality and gender equality, supports ‘scriptural spanking’ of children, and believes he is ‘led by God’ on a ‘mission’ against China.,” because the end-times are near and the rise of the anti-Christ

is also coming. He is on a complete rampage, saying that [there is genocide in] Xinjiang because of a collapse of the demographic curve of the Uighurs, and Lyle Goldstein, who is professor at the Naval War College in the United States, says that such a statement is “ridiculous to the point of being inciting to those who lost relatives in the Holocaust.”

There is ample evidence that there is no “demographic collapse” of the Uighurs in Xinjiang: Just the opposite. There is a 2019 study in the British medical journal *Lancet*, which talks about a massive improvement of life expectancy among the Uighurs, a demographic growth rate which is much higher than that of the Han Chinese, an improvement in maternal health, in infant mortality, and all of this represents “a remarkable success story.”

Zenz’s so-called testimony comes from Uighur exiles who are cultivated by the U.S. State Department. Zenz served as a fellow at the Victims of Communism Memorial Foundation in Washington, D.C., which is a right-wing lobbying group born out of the National Captive Nations Committee. Now, that is a very, very interesting connection, because that was founded by Ukrainian nationalist Lev Dobriansky, who is heading this institution whose co-chairman was Yaroslav Stetsko, who was a leader of the OUN-B militia, which is the Nazi group that fought along with German Nazis during the occupation of Ukraine in World War II. Stetsko and his wife had a residence in Munich during the entire postwar period, and led from there the “Anti-Bolshevik Bloc of Nations.” After he died, Mrs. Stetsko went to Ukraine and rebuilt the OUN-B, the Bandera organization, in the tradition of the ideas of Stepan Bandera. Now, that is a direct connection to that apparatus, which was heavily led by the Western secret services—Bandera himself joined the MI6 in 1947, and the BND in Munich had a close, at least “knowledge” about these people (to say the least).

Zenz was also deployed by the Jamestown Foundation, a neocon

think tank in D.C., which was founded by CIA director William Casey as an extra-governmental channel to pay Soviet dissidents.

If Germany or other European nations fall for this intelligence operation, which is exactly what the Henry Jackson Society talked about, namely the “Five Eyes” at work, if they follow this, it would be complete economic suicide. Now, even Henry Kissinger, at the age of 99 years, is more reasonable, and at Davos, he said the world has at maximum a window of two months to end the Ukraine war through negotiations, and he appealed to Ukraine that they should agree to a territorial compromise to get peace.

At the Schiller conference on April 9, we presented a completely different approach: There is an alternative to the complete decoupling between the so-called “democracies” and the Global South on the other side. The new system is already emerging rapidly. There are many countries which at the recent foreign ministers’ meeting of the BRICS, want to be part of: Argentina, Indonesia, Egypt, Nigeria and many others. You have the BRICS enlarged, you have the Shanghai Cooperation Organization, almost all organizations of the Global South that want to be part of a new international security and development architecture, which basically is the combination of the Chinese Belt and Road Initiative, together with two other proposals by President Xi Jinping: The Global Development Initiative and the Global Security Initiative, which is actively being implemented.

Now, what we need is such a conference, for a new international security and development architecture, in the tradition of the Peace of Westphalia. Now, the Peace of Westphalia was the recognition of all war parties that if they would continue the war, no one would be left to enjoy the victory, because they would all be dead. And that is why they developed the principle that any peace must be based on the interest of the other. The security interest of every country

on the planet, which today would mean a security architecture emphatically involving Russia and China. And such a conference, must address the causes for such a war danger: Because it is not enough at this point to be against the war. You have to solve the problem that the collapse of the neoliberal financial system is in progress.

Lyndon LaRouche has a unique record that he foresaw what is happening today, the present crisis, already in August 1971, when Nixon ended the old Bretton Woods system, by replacing the fixed-exchange-rate system, with a floating exchange-rate system, and LaRouche predicted at that time, that if you would continue on that road, it would lead to a new depression, the danger of a new war, and fascism. And that is exactly where we are today.

LaRouche proposed Four Laws to solve the crisis. The first step, a global Glass-Steagall banking separation system, must end the casino economy. There must be capital and exchange controls to prevent the speculative manipulation of currencies, which we see right now in much of the world.

Every country must have a National Bank to make credit generation again the question of the sovereign government, and not that of private bankers, in the tradition of Alexander Hamilton. Then, these National Banks must be connected through a credit system which provides long-term, low-interest credit for real investment in the physical economy.

Also, the Fourth Law is that we must have a crash program for fusion technology, which in the recent period has made tremendous progress, and the commercial use of it is visibly on the horizon. Because we need a massive increase in the productivity of the world economy because just the fact that 1.7 billion people are threatened with starvation, that 2 billion have no clean water, is the proof that the present level of productivity has fallen way below the level of maintaining the present world population of 8 billion people.

And there must be international cooperation, not only for fusion technology, but also for space technology and space travel, because that is the vanguard of scientific and technological realm today.

So we are right now confronted with a situation where the leading governments and institutions are challenged: Are we able to solve the problems of the world, are we able to address the problems which threaten the very existence of mankind, or not? Now, the Schiller Institute has proposed for more than 30 years, first, the Eurasian Land-Bridge; the New Silk Road, and in 2013, we proposed the “New Silk Road Becomes the World Land-Bridge.” Please show the slide: Now, this is a blueprint how we can overcome world poverty, how we can eradicate underdevelopment forever, and how can we create a new, modern world health system for every country in the world, which is the only way how we can overcome old and new diseases, this pandemic and threatening new pandemics.

This is absolutely possible, and this is the vision of how the world will look in a few years, anyway, if we avoid the present danger of nuclear war. The development of infrastructure connecting all continents is the natural way how infrastructure development will continue, provided there is peace. So I think that is something we need to put on the agenda for discussion, and the reason why, despite the incredible danger, one can be optimistic, is because we are the human species, we are capable of reason, and we are not barbarians.

Thank you.

Rasmussen: OK, we have 10 minutes now questions to Helga. ... We have a question from Elena. While we're waiting for Elena, we have a question from Jens Jørgen Nielsen, one of our speakers.

Jens Jørgen Nielsen: Thank you for a very good presentation. I essentially agree with you. I have one question. As you may

know, I live in Denmark, where we will have a referendum in a week's time, about the European Union: We are discussing in our country for the time being, the role of the European Union and whether it should have an army, how should we have security. I would like a few words: How do you think about the European Union in this context? Because I am somehow skeptical, but I would like to hear your opinion on the European Union and the development right now of the European Union in this context? And also specifically the question of the European military arm, which is the subject of referendum? And the policy toward Ukraine and Russia?

Zepp-LaRouche: When there was a referendum about the EU Constitution in France and Holland 2005, which was defeated, because the majority voted against it. And then they shifted it to the Lisbon Treaty, because by not calling it a "constitution" but by calling it a "treaty," it did not require a vote. So this was decided in great secrecy, but we were extremely closely watching it at the time. And if you look at the Charter of the EU as it was agreed upon in Lisbon in December 2007, it is practically interwoven with NATO, in such a degree that the Article 5 of NATO practically also involves the EU. In other words, when you join the EU, you are practically also part of whatever NATO does. And the character of NATO has also dramatically changed, in the last 30 years, after the collapse of the Soviet Union.

In the time of the Soviet Union, it was a defensive apparatus against the Warsaw Pact. But in the recent period, it has turned into a completely anti-Russian Russophobe alliance, and therefore, when, in November 2013, when the Ukraine government under Viktor Yanukovych refused to join the EU Association Agreement, it was clear that if Ukraine would join the EU, it would give NATO access to the Black Sea, and that is why he opted out in the last moment.

So, I think that that is an important thing to keep in mind. And the fact that Ursula von der Leyen is at the forefront of

all of the policies which I described as British, in my various examples, such as the fight of so-called democracies and so-called autocratic regimes, when she is talking about that every day: She went to India talking like that.

I think the present EU has completely lost touch with the interest of its member-states. I think they have become a gigantic waterhead of a bureaucracy in Brussels which makes for the most part completely ridiculous decisions and orders and rules which are absolutely contrary to the interest of the member countries. And I actually have called for Germany to move out of the EU, because we don't need a bureaucracy to have a unified Europe! We could have a Europe of the Fatherlands, in the spirit of Charles de Gaulle! We could work together for a joint mission to contribute to shaping a new world order in a positive way: We could do that by having national sovereign governments just working together. You don't need this bureaucracy. That is my view, and I would just advise anybody who has an interest in their own sovereignty to not join this colossus.

Rasmussen: Elena, why don't you ask your question now?

Elena: Thank you so much. I find everything that Madam Helga said very, very interesting. And of course, at the moment, as I am very interested in the situation between Ukraine and Russia, my optimistic feeling is that Russia is going to come to a solution with Ukraine. Because as I have heard today, Putin has been somehow winning in the territories. So most likely something good will happen.

However, I think what Madam said is so beautiful, I would like to have something to read if possible. Because my connection was not very good, and I was not able to hear well. However, I would be very grateful if Madam could let me have what she said in a written form, that I can read and study. And I can write an article about what she has said, what are the goals of this new architecture and let other people to know about

it.

Rasmussen: Elena we will have a transcript of Helga's comments, and we can send those to you and all the participants. And also the video of this conference will be available to send around.

We have one more questioner, Kwame. We can take a short question.

Kwame: I'm a Swede. Thank you for a nice presentation. My question, because I don't know: Would you say that China is united and in full control of the Chinese Communist Party? Or, are there some Chinese oligarchs that have good connections with their American counterparts? As for they send some money into the [inaud 51:09] laboratory, maybe to somehow get them connected to the globalists in the Western hemisphere. So, my question is, does the Chinese Communist Party have full control of the country?

Zepp-LaRouche: I would say, absolutely yes. And I just should say something, because right now, when you say "Communist," some people fall completely into a coma and have hysterical outbursts. I mean, the Communist Party of China is, in my view—and I don't even think that they would agree with that—but I think they're 90% Confucian, in the tradition of the ancient Chinese traditions and philosophy, which influenced Chinese policy for more than two millennia. And naturally, there is an element of Marxism and communism, but it's a meritocracy.

The way people look at the CPC in the West is completely uninformed, and I can only—my best way of answering is that I was in China for the first time, in 1971, in the middle of the Cultural Revolution, and I could travel around in Shanghai, Tientsin, Qingdao, Beijing, I could visit the countryside: And I saw a country which was really distraught! People were poor, the conditions were very terrible. The beautiful garden of the

Summer Palace had been painted all red by the Revolutionary Guards. In any case, this was 51 years ago, and when you go to China now, it is so developed! They have 40,000 km of fast train system, of which nobody in the United States or Europe can even dream, because we have nothing like that! China has made an incredible development: 850 million people have been lifted out of poverty. And I could say many, many more things.

Deng Xiaoping coined the term “judging truth from facts.” And if you look at the facts of the gigantic development of China in the last 40 years, in particular, then this Communist Party has done something right. And if you travel to China, and study Chinese history, and meet people in all ranks of life, professors, students, people living in the countryside, other professions, you go to restaurants, and you see how people live, you find a population which is primarily content. They’re optimistic: They’re not like the Europeans and they’re for sure not like the Germans, who are completely pessimistic, and think nothing can function and you can’t do anything anyway. No. That is not the view in China. They are optimistic; they have, to a very large extent, trust in the government. And I think that the Chinese model, which the West is now regarding as a big competitor and threat, the Chinese model is doing something right, which the West is not doing right! And rather than opposing it, we should go to the Five Principles of Peaceful Coexistence, and say: We should respect each other, even if the other one has a different social system, and even if the other one has a different way of doing things, according to their history, and their tradition. And I think then, we can absolutely peacefully live together. And that is my stated view, and I think all the slanders about China are really absolutely unfounded, and in particular, this present campaign by this very dubious Adrian Zenz, we should squash before it really takes hold.

Rasmussen: All right, thank you very much Helga! We really appreciate your very in-depth discussion.

POLITISK ORIENTERING den 28. april 2022:

**Vesten har startet den nye
verdenskrig.**

**Kan den stoppes inden det
bliver en atomkrig?**

Klik her for lydfilen.

Med formand Tom Gillesberg

Lyd:

<http://schillerinstitut.dk/si/wp-content/uploads/2022/04/tg-28.4.22.mp3>

Resumé:

Mødet på den amerikanske luftbase i Ramstein, Tyskland, hvor Morten Bødkov deltog, var NATO ++. Ud over NATO-medlemmer og Ukraine var også Israel, Japan, Sydkorea og andre af USA's partnere til stede for at aftale massiv militær støtte til Ukraine og fortsat udvidet militært samarbejde. Tysklands kansler Scholz gav efter for presset til at levere tanks og tunge våben til Ukraine. NATO er i total krig mod Rusland via sin proxy Ukraine. Ukraines præsident Zelenskij er blot en skuespiller, der læser de manuskripter op, der er skrevet i London og Washington.

USA, NATO og EU lyver om at lave sanktioner for at stoppe krigen. Man har på intet tidspunkt forsøgt at stoppe krigen i

Ukraine, men har tværtimod skabt den for at bruge den til at ødelægge Rusland, som en uafhængig magt. Se analysen fra den amerikanske tidligere militærmand og senator Richard Black og læs de rystende fakta fra den schweiziske tidligere FN og NATO-militærrådgiver Jaques Baud. Det var ikke Rusland der startede krigen den 24. februar. De reagerede blot på den igangværende planlagte militære operation, som Vesten har haft i gang i Ukraine siden kuppet i Kiev i 2014. Der har aldrig været en massiv russisk militær overlegenhed. 130.000 russiske kombatanter har stået over for 250.000 på den ukrainske side. Rusland havde aldrig opbygget den 3-1 fordel, en angriber gerne skal have, for det var aldrig Rusland, der ønskede krigen. Man handlede i desperation for at imødegå det planlagte vestligt støttede ukrainske angreb imod Donbas og Krim.

Der er masser af krigsforbrydelser i krigen, men i modsætning til den ukrainske (britisk iscenesatte) ukrainske propaganda er det ikke russerne, der er unødig brutale, men de ukrainske ideologiserede specialstyrker. Se interviewet med Richard Black. Var der nogen der troede på, at videoen med nyvaskede smilende blonde børn virkelig var indspillet efter to måneders mareridt i jorden under stålverket i Mariupol? Eller var det blot endnu en iscenesat propagandafil. Er der 50 franske militærmænd gemt i værkets underjordiske gange, der var ansvarlige for sænkningen af Ruslands flagskib Moskva?

I lighed med Tyskland og de andre europæiske vasalstater har Danmark opgivet sin suverænitet og parerer blot ordrer fra USA (EU) og NATO. Stem nej til ophævelsen af forsvarsforbeholdet, men det er ikke nok til at stoppe krig. Der skal også være et massigt nej til fortsættelsen af verdenskrigen imod Rusland og andre (som f.eks. Kina), der nægter at opgive sin suverænitet. Ellers får vi atomkrig.

Den fortsatte krig i Ukraine og sanktionerne imod Rusland vil medføre global fødevaremangel der kan true over en milliard mennesker på livet, men hvem hører stemmer i Vesten bekymre

sig om det? Kun Rusland, Kina, Indien og andre ikke-vestlige nationer har iværksat tiltag for at undgå det. Vil Indien indgå i en alliance sammen med Rusland og Kina for at opretholde sin suverænitet? Ruslands lukning af gassen for Polen og Bulgarien er blot et skud over bogen. Tyskland og Italien er langt mere afhængige af russisk gas, der ikke kan erstattes med andet i løbet af flere år. Hvis EU fortsætter konfrontationen vil man påføre Tysklands og Europas økonomi og levestandard ubodelig skade.

Det vestligt ledede globale finanssystem er allerede i nedsmelting pga. kæmpe gæld, stigende inflation og eksploderende renter. De vedvarende paniske aktioner for at skade Rusland og andre, der ikke makker ret, trækker tæppet væk under det vestlige system og den vestlige globale magt. Vil Vesten forstå sin fejltagelse inden alt forsvinder i atomkrig?

Det er ikke Rusland imod verden men Vesten imod det meste af Verden. Schiller Institutets konference fra den 9. april om en ny global sikkerhedsarkitektur viser vejen ud. Kinas Xi Jinping har svaret med en opfordring til et globalt sikkerhedsinitiativ. Kan vi få folk i Vesten til at hæve deres stemmer og sige fra over for selvmordspolitikken?

Bliv aktiv. Gå med i Schiller Institutets kampagne. Skab historie. Stop katastrofen og skab en fredsorden og en global renæssance.

Baggrund:

Col. Richard Black: U.S. Leading World to Nuclear War

Jacques Baud: The Military Situation In The Ukraine – Update

NYHEDSORIENTERING APRIL 2022: Fredelig sameksistens eller atomkrig?

Download (PDF, Unknown)

POLITISK ORIENTERING den 3. marts 2022: Militær støtte til Ukraine og økonomisk krig imod Rusland kan ende med atomkrig

Med formand Tom Gillesberg kl. 13

Lyd:

<http://schillerinstitut.dk/si/wp-content/uploads/2022/03/tg-3.2.22.mp3>

Resumé:

Folk er i chok over Ruslands invasion af Ukraine. Hvordan kunne det ske? Der var ellers mange advarsler over lang, lang tid, som man overhørte. Vil man overse alle tegnene på, at konflikten mellem Vesten og Rusland kan eskalere til atomkrig? Det er ikke nok at håbe på, at det ikke sker. "Hope is not a strategy". Man stopper ikke krigen i Ukraine gennem at sende

våben til at bekæmpe Rusland. Fanatikere i Vesten håber, at Ukraine vil blive det nye Afghanistan for Rusland, men hvordan gik det så efterfølgende for Afghanistan? 27 millioner afghanere sulter nu og mange dør pga. af mangel på alt, mens USA og Vesten har indefrosset Afghanistans penge. Er afganske liv mindre værd end europæiske?

Det er ikke et spørgsmål om, hvorvidt man holder med Ukraine eller Rusland, men om, hvordan vi får stoppet udviklingen mod global krig. Hvis ikke total økonomisk og kulturel krigsførelse imod Rusland, en chok og skræk-politik, vil få Rusland til at overgive sig til Vestens overherredømme, hvad så? Udryddelse med atomvåben? Hvis ikke Kina går med i blokaden af Rusland, skal vi så også i fuld økonomisk krig med Kina? Det vestlige finanssystem er allerede på vej mod en total nedsmeltnings. Nulrente-politikken og ubegrænset likviditet til finansmarkederne er snart forbi. Så står verden med et uoverstigeligt gældsbjerg, der kollapser. Vil udelukkelse af Rusland fra SWIFT-systemet blive et nyt Lehmann Brothers? Sanktionerne vil ramme Europa lige så hårdt som Rusland, og økonomien er i forvejen presser af de høje gas- og energipriser og forsyningsskrisen.

Hvad er den egentlige vestligt iscenesatte årsag til krisen mellem Rusland og Ukraine, som er censureret ud af den vestlige fortælling om krisen? Først var der udvidelsen af Nato i flere omgange imod alle løfter. Så kom den farvede revolution i Ukraine og husk på, at det var et vestligt organiseret statskup, der udløste Krims tilslutning til Rusland og krisen i Østukraine. Hvad har man i Vesten gjort for de civile i Østukraine eller for at sikre gennemførelsen af Minsk-aftalen?

Det drejer sig ikke om Ukraine men om den internationale verdensorden. Rusland og Kina annoncerede den 4. februar 2022, at man ikke længere vil acceptere amerikanske og vestlige diktater. Kina ved, at hvis Vesten kan knække Rusland, så er de den næste på listen. Kinas Bælte- og Vej-Initiativ og

Ruslands energipolitik er et alternativ for Afrika, Sydamerika og Asien. Vil USA starte atomkrig for at stoppe det eller vil Vesten i stedet finde ud af at begrave geopolitikken og samarbejde om økonomisk udvikling?

Skriv under på Schiller Instituttets appell for en indkaldelse til en international konference for at etablere en ny arkitektur for sikkerhed og udvikling for alle nationer. Bryd censuren og skab diskussion og dialog om, hvad der egentlig foregår, og hvordan vi finder en løsning gennem dialog og samarbejde. Freden kan ikke sikres gennem konfrontation og krig! Når først vi overraskes af atomkrig er det for sent.

POLITISK ORIENTERING den 23. februar 2022:

Rusland gör oprør imod USA med støtte fra Kina.

Vil Europa ødelægge sig selv for at skade Rusland?

Med formand Tom Gillesberg

Lydfil:

<http://schillerinstitut.dk/si/wp-content/uploads/2022/02/tg-23.2.22.mp3>

POLITISK ORIENTERING i går den 23. februar 2022:
Rusland gør oprør imod USA med støtte fra Kina.
Vil Europa ødelægge sig selv for at skade Rusland?
Der findes et alternativ til krig og kaos.

Læs, cirkulér og debatér Schiller Instituttets nye udtalelse.

Resumé:

Rusland bryder med det "moderne britiske imperium", den internationale regelbaserede (USA dikterede) verdensorden i lighed med den amerikanske uafhængighedserklæring imod det britiske imperium. Det er ikke en beslutning, det er truffet letsindigt, men fordi man ikke føler, man har et valg, hvis Rusland skal have sin frihed i fremtiden og undgå at være en vasalstat, som landene i EU og Nato tydeligvis er.

Rusland har fuldstændig rygdækning fra Kina på det grundlag, som er fremlagt i Beijing-erklæringen fra Putin og Xi Jinping den 4. februar, hvor man gør op med den unipolare USA-kontrollerede verdensorden og erklærede starten på en ny multipolær verdensorden.

Anerkendelsen af Lugansk- og Donetsk-republikkerne er kun første skridt. Indtil Rusland får de sikkerhedspolitiske indrømmelser, som man har krævet – en ny sikkerhedsarkitektur der også imødekommer deres bekymringer – så vil man skridt for skridt eskalere konflikten. Begyndende med indtagelsen af det fulde territorium af republikkerne Donetsk og Lugansk.

Rusland er klar over, at USA vil iværksætte massive sanktioner, som frem for alt vil ramme ikke blot Rusland, men også Europa. Det har briterne og USA det fint med. De ødelægger gerne Tyskland og kontinentaleuropa og frygter mest af alt et samarbejde mellem EU (med Tyskland i centrum) og Rusland. Både første og anden verdenskrig blev støttet af Det britiske Imperium for at forhindre et sådant tysk-russisk samarbejde.

At eskaleringen kom nu var ikke Ruslands valg, men konsekvensen af den vestlige finansielle nedsmeltning der er i

gang, som har sat ekstra tryk på den vestlige offensiv imod Rusland i blandt andet Ukraine. Rusland følte sig tvunget til at sige fra nu (så snart vinter-OL i Beijing var overstået).

Kina vil bakke Rusland fuldstændigt op, fordi det ved, at hvis man knækker Rusland, så vil man rette alle sine kræfter imod at knække Kina. Se videoen og erklæringen fra 4. februar om den nye russisk-kinesisk lancerede verdensorden på Schiller Institutets hjemmeside.

Der er en vej ud af den ellers langvarige spændte og konfliktfyldte situation vi er inde i, hvis Vesten (USA) er villige til at tænke om og acceptere en ny sikkerhedsarkitektur, der også tager hensyn til Rusland og Kina. Ellers vil tingene blive ved med at eskalere og faren for en atomkrig, bevidst eller ved en fejl, vil vokse. Der er ikke noget kvik-fix inden for den gamle vestligt-fastlagte verdensorden. De gode gamle dage kommer ikke tilbage.

Forslaget om en ny militær-aftale mellem USA og Danmark, der giver amerikanske soldater og materiel fri adgang til Danmark uden dansk kontrol, vil bekræfte, at Danmark ikke er en suveræn nation men blot en amerikansk vasalstat, der vil blive brugt i det amerikanske militære spil i Europa – med ubehagelige og potentelt fatale konsekvenser for Danmark. Danmark må have en selvstændig dansk strategi, vi må kunne tænke selv.

Oven i Ukraine-krisen kommer den igangværende finansielle nedsmeltnings, som kan kraftigt forværres af de planlagte sanktioner imod Rusland.

Forbered Danmark til at håndtere dette gennem iværksættelsen af LaRouches 4 økonomiske love. Studér LaRouches økonomiske arbejde.

Interview: Li Xing, phd: Den fælles erklæring fra Kina og Rusland af 4. februar: En erklæring om en ny æra og en ny verdensorden

22. februar 2022 – Schiller Instituttet i Danmark gennemførte et 45-minutters interview med Dr. Li Xing, professor i udvikling og internationale relationer ved Institut for Politik og Samfund, Det Humanistiske og Samfundsvideeskabelige Fakultet, Aalborg Universitet, Danmark.

Dr. Li beskriver indholdet af den fælles erklæring af 4. februar 2022 mellem Kina og Rusland og analyserer, hvad dette betyder for forbindelserne mellem Kina og Rusland, men også for resten af verden. De emner, der diskuteses, omfatter unipolaritet eller multipolaritet, et nyt forhold mellem nationer, demokrati, økonomisk udvikling, en amerikansk domineret ”regelbaseret orden” eller en FN-baseret orden, behovet for en ny international sikkerhedsarkitektur, som efterlyst af Helga Zepp-LaRouche, og hvordan Kina vil reagere på de kraftige vestlige sanktioner mod Rusland, der er udløst af Ukraine-krisen.

Dr. Li havde også givet Schiller Instituttet et interview den 26. januar med titlen ”Samarbejd med Kina”: Det er ikke fjenden”.

Afskrift på engelsk:

**Interview: Li Xing, PhD
The China-Russia Feb. 4 Joint Statement:
A Declaration of a New Era and New World Order**

Michelle Rasmussen: Presidents Xi Jinping and Vladimir Putin held a summit meeting on the sidelines of the Beijing Olympics and issued a statement on Feb. 4 called Joint Statement of the Russian Federation and the People's Republic of China on the International Relations Entering a New Era and the Global Sustainable Development. Schiller Institute founder and international President Helga Zepp-LaRouche said that this signals a new era in international relations. To discuss the content and implications of the development, I am pleased to interview Dr. Li Xing, Professor of Development and International Relations in the Department of Politics and Society, Faculty of Humanities and Social Sciences from Aalborg University in Denmark. Dr. Li also gave the Schiller Institute an interview on Jan. 26 of this year, entitled "Cooperate with China. It Is not the Enemy."

Before we go into details, can you please give us your assessment of the overall importance of the summit and statement, including what it means for relations between China and Russia, and China-Russian relations with the rest of the world. And at the end of the interview, we will also discuss what it means in the current, very tense situation between Russia and NATO.

Li Xing: Thank you Michelle for your invitation. It's my pleasure to be invited again by the Schiller Institute. First of all let me emphasize that it is a landmark document. Why? Because the document emphasizes what I call a "new era," declaring a shift in the world order, a multipolar world order, in which the U.S. and the West are not the only rule-makers, and Russia and China take the lead, and lay out a set of principles and a shared worldview. This is my first general summary.

Second, unlike the U.S./NATO alliance, the China-Russia relationship is described by the joint document as a "close comprehensive strategic partnership." In Putin's early words, he said, "The China-Russia relationship is a relationship that probably cannot be compared with anything in the world." The

relationship is not “aimed against any other countries.” It is “superior to the political and military alliances of the Cold War era,” referring to the U.S.-NATO alliance. It also echoes Xi Jinping’s recent statement, that “the relationship even exceeds an alliance in its closeness and effectiveness.” So the document tries to demonstrate that the China-Russia relationship is a good example of interstate relationships.

Rasmussen: You have characterized the introduction as “a conceptual understanding and analysis of global changes and transformations taking place in the current era.” It especially refers to the transformation from a unipolar to a multipolar world. Can you please explain how the statement addresses this, and what it means?

Li: In the beginning of this statement, it puts forward both countries’ conceptual understanding of the world order, which is characterized as “multipolarity, economic globalization, the advent of information society, cultural diversity, transformation of the global governance architecture and world order; there is increasing interrelation and interdependence between the States; a trend has emerged towards redistribution of power in the world.” [emphasis added by Li] “Redistribution of power in the world.” This is what the part emphasizes. Second, this part also clearly sets up a series of analyses, arguments and discourses to demonstrate both countries’ understanding, and to emphasize the fact that the world order has entered a new era. Again, “new era” are the key words for this document.

Lastly, in this beginning part of the joint statement, it shows both Russia and China’s grand worldview that pave the foundation for the two countries’ broad consensus on almost all issues of the world, which we will deal with one by one later on.

Rasmussen: Part 1 is about the question of democracy, and it starts by saying: “The sides” –that is, China and Russia–“share the understanding that democracy is a universal

human value, rather than a privilege of a limited number of States, and that its promotion and protection is a common responsibility of the entire world community."

But the charge is that China and Russia are not democratic, but rather autocratic. This is one of the leading accusations by those in the West who are trying to maintain a unipolar world, and they portray the world as a battle between the democrats and the autocrats. How does the document respond to this, and treat the idea of democracy?

Li: Actually, this document utilizes a large amount of space to discuss this point. First, the joint statement points out that "democracy"—including human rights—"is a universal human value, rather than a privilege of a limited number of States." So here it implies that the concept of democracy must not be defined by the West alone. The West cannot singlehandedly define which country is autocratic and which country is democratic.

Second, the joint document emphasizes that their standpoint is that there is no universal one-form document, or human rights standard. Different countries have different cultures, histories, different social-political systems in a multipolar world. We have to respect the way each country chooses their own social-political system, and also the tradition of other states.

Third, it signals a strong critique of the West, and in this part, there are a lot of criticisms toward the West. That is, that the West has a tendency to weaponize the issue of democracy and human rights, and very often uses it as a tool to interfere in other countries' internal affairs. It is completely wrong for the U.S. and the West to impose their own "democratic standards" on other countries, and to monopolize the right to assess the level of compliance with democratic criteria, and to draw a dividing line on the basis of ideology, including by establishing exclusive blocs and lines of convenience, and this is very bad, according to these two countries, that the West tends to use democracy and human

rights to interfere into other countries' internal affairs, and China really suffers a lot from this point.

Rasmussen: How would you say democracy works in China?

Li: I would argue that if we use Western standards to define democracy, then definitely, China is not a democracy. In a Western version of democracy, China does not have a multi-party system, China does not have elections. But the point is, how the West will respond to the fact that according to major Western sources, survey data sources, throughout many years, that the Chinese people's confidence in their government is the highest in the whole world. And the Chinese Communist Party and the Chinese state receive the highest approval from the Chinese population according to those data. And also China has reached very high, rapid economic development, under the so-called "non-democratic government." Now, how can the West explain these issues? Many democratic countries suffer from economic backwardness and underdevelopment.

So, as to the form of governance in China, I think it is the Chinese people, themselves, who should make the judgment.

Rasmussen: Let's move on to part 2, which is about coordinating economic development initiatives, including harmonizing the Chinese Belt and Road Initiative, and also the Russian Eurasian Economic Union (EAEU), even more, and taking initiatives to create economic development, where they emphasize the role of scientific research in generating economic growth, something that Lyndon LaRouche and our movement have had as a priority concept. And also increasing healthcare and pandemic response in poor countries. What do you see as the significance of this call for increasing economic development cooperation?

Li: Yes. I also read this part of the document very carefully. This part shows a clear difference in approach between the West and the U.S. on the one side, and China-Russia on the other side. While the West is emphasizing, or holding the flag

of democracy and human rights, China-Russia actually emphasize that peace, development and cooperation lies at the core of the modern international system. So, according to the understanding of Russia and China, development is the key driver in ensuring the prosperity of other nations, even though democracy and human rights are important, but development must be the core. So it implies that good development will lead the country in the direction of democracy, but not defined solely by the West, the concept of democracy.

Second, that following this line of understanding, then China's Belt and Road Initiative and Russia's Eurasian Economic Union are good examples of interregional cooperation. So they actually use the Belt and Road, and also Russia's Eurasia Economic Union, as good examples. One interesting point I want to emphasize is that both countries emphasize scientific and technological development, and "open, equal, and fair conditions." I think here, there is a kind of implicit criticism toward the United States, which has been conducting sanctions against Chinese tech companies, for example, Huawei, or other high-tech companies.

Finally, I'll remark here that both countries show their commitment to the Paris Agreement and to combat COVID-19, and these two issues are the most vital issues for the international community today. So it is a core for every country to emphasize these two vital issues: climate change, Paris Agreement, on the one side, and COVID-19 on the other side.

Rasmussen: Yes, I can add that Helga Zepp-LaRouche has initiated a proposal which she calls Operation Ibn Sina, which deals with the terrible humanitarian catastrophe in Afghanistan, leading off with creating a modern health system in every country. And if we could get much more international cooperation for building a modern health system, having the economic development which gives the basis for the population to have the immunology to resist disease, this would be a very

important field for economic development, which means life and death at this moment.

Li: I fully agree with Helga's understanding and call.

Rasmussen: As to part 3, this is about the increasing, dangerous international security situation, with a sharp critique of Western attitudes and actions. And the statement reads: "No State can or should ensure its own security separately from the security of the rest of the world and at the expense of the security of other States." And here, China addresses Russia's concerns and criticizes NATO's expansion eastward after the Fall of the Berlin Wall. And Russia addresses China's concerns by reaffirming the One-China principle and concerns about building different regional alliances against China –the Quad and AUKUS. It also praises the recent P5 statement against nuclear war.

Can you say more about China's and Russia's concerns? And do you think this is a call for a new international security architecture?

Li: Yes. If you read the document carefully, and this part on international security architecture, or their understanding of international security, occupied quite a large space. So it is a very important part for China and Russia.

In this part, the statement is actually bluntly clear about their mutual support for each other's national security concerns. For Russia, it is connected with the Ukraine crisis, but the document does not mention Ukraine specifically, but it is connected. For China, it is the Taiwan issue, definitely. So they show their mutual support for each other.

On Russia's concern for its national security, both countries oppose "further enlargement of NATO," and "respect the sovereignty, security and interests of other countries." And it clearly pronounced, there will be no peace if states "seek to obtain, directly or indirectly, unilateral military advantages to the detriment of the security of others." The document claims that the NATO plan to enlarge its membership

to encircle Russia will mean security for the Western side, but it is a danger for Russia. It is a national security concern.

On the Taiwan issue, Russia reconfirms that Taiwan is part of China—the One-China policy—and it is against any form of Taiwan independence.

Third, the joint statement also openly criticized the formation of closed blocs, as what you mentioned about the Quad. The document does not mention the Quad, but it does mention AUKUS. The document shows that both countries oppose U.S.-led military camps, or security camps in the Asia-Pacific region, definitely implying the Quad and AUKUS, and it points out the negative impact of the United States Indo-Pacific strategy.

Finally, the two countries call for a new international security architecture, with “equitable, open and inclusive security system ... that is not directed against third countries and that promotes peace, stability and prosperity.” So this part is very important for China and Russia to challenge the traditional international security architecture, and call for a new international security architecture, which I will touch on a bit later.

Rasmussen: Many political spokesmen in the West have criticized Russia and China for not adhering to the “rules-based order” and here, in part 4, China and Russia write that they “strongly advocate the international system with the central coordinating role of the United Nations in international affairs, defend the world order based on international law, including the purposes and principles of the Charter of the United Nations, advance multipolarity and promote the democratization of international relations, together create an even more prospering, stable, and just world, jointly build international relations of a new type.” And it continues: “The Russian side notes the significance of [Xi Jinping’s] concept of constructing a ‘community of common destiny for mankind...’”

Can you say more about the significance of this section, about global governance and the difference between the question of the “rules-based order” and an order based on international law, as laid out by the United Nations Charter?

Li: Yes. This part is extremely interesting, because it touches upon the mental clashes between China-Russia on the one side, and the U.S. and West on the other side, about the “rules-based order.” China, in particular, has been criticized a lot, as you also mentioned, that China has been accused by the U.S. of not following the “rules-based order.” If you remember the dialogue between a Chinese delegation and a U.S. delegation in Alaska in December two years ago, then we still remember the clash, that the Chinese claim that the U.S. rules-based order does not represent the global rules-based order, rather the United Nations–China emphasizes that the United Nations should play the central coordination role in international affairs. But the United States does not really like the UN-based structure, which is based on one-country/one-vote. So if we trace UN voting, we could easily find that the United States very often suffers from many setbacks when it comes to UN voting on many issues. So that's why China emphasizes the United Nations rules-based order, whereas United States prefers a U.S. rules-based order.

And this joint statement also calls for advancing multipolarity and promoting democratization of international relations. In my interpretation, democratization of international relations implies that the power structure embedded in the Bretton Woods system, which was created by the United States after the Second World War, does not really reflect the new era, as I pointed out earlier. China and Russia think reforms are needed to reflect the new era. This definitely, again, from my interpretation, refers to international financial institutions like the World Bank, and the IMF, where Chinese voting power is proportionally weaker than it should have been, according to its economic size.

And also the joint statement mentions the China foreign

policy, as you mentioned in your question, “community of common destiny for mankind,” which was raised by President Xi Jinping. And in this nexus China’s Belt and Road Initiative is a good example, seen from China’s point of view, a good example of community of common destiny for mankind, in which the Belt and Road intends to promote, through worldwide infrastructure investment, the formation of a new global economic order, through creating a community of shared interest, and the community of shared responsibilities. Unfortunately, the West does not really like both a “community of common destiny for mankind,” and the Belt and Road Initiative, because they are interpreted as the Chinese agenda is to transform global governance and the rules-based order. However, I really think that the West should rethink their opposition, and they must face the fact that the Belt and Road memorandum has been signed by 148 countries and by 32 international organizations. So, according to my judgment, the Belt and Road, and also a community for common destiny for mankind, have already become an indispensable part of global governance and global order.

Rasmussen: Yes, this is also to underscore what you said before, about how important economic development is for the wellbeing of the countries. And here you have China, which was the first country to eliminate poverty in their country, over the last 40 years, and is offering this as a model for other countries to get economic development. The slogan of the Schiller Institute is “Peace through Economic Development,”—

Li: Exactly.

Rasmussen: The way that you can get countries that have perceived each other as enemies to rise to a new level, to seek common interest, is through arranging economic development programs, not only for a single country, but for a whole region, which encourages them to work together. You spoke before about the Chinese criticism of the Bretton Woods institutions. What the Schiller Institute and Lyndon LaRouche

have been saying, is that the initial idea of the Bretton Woods institutions as proposed by Franklin Roosevelt was to try to get the economic development of the poorer countries. But it degenerated into, for example, where you had the World Bank and International Monetary Fund imposing austerity conditions on countries as a precondition for loans, where nothing was done to actually increase the productivity of the countries, in the way that the Belt and Road is actually—with the infrastructure development, creating the basis for the countries to become prosperous. And what we're saying is that the total change in the international financial institutions is absolutely necessary now, at a point where financial speculation is blowing out, hyperinflation, and we need to have a new economic architecture, you could say, based on the physical development of the countries.

Li: I fully agree with your remarks and comments.

Rasmussen: Then another important statement in part 4, is that Chinese-Russian relations have reached a new level, as you said at the beginning, "a new era."

"The sides [China and Russia] call for the establishment of a new kind of relationship between world powers on the basis of mutual respect, peaceful coexistence and mutually beneficial cooperation. They reaffirm that the new inter-State relations between Russia and China are superior to political and military alliances of the Cold War era. Friendship between the two States has no limits, there are no 'forbidden' areas of cooperation, strengthening of bilateral strategic cooperation is neither aimed against third countries nor affected by the changing international environment and circumstantial changes in third countries."

And yet, this is a plea to end the geopolitical blocs, where the two countries also call for strengthening multilateral fora, like the Shanghai Cooperation Organization, the BRICS.

Li Xing, what will this much strengthened alliance mean for China and Russia, and also for the rest of the world? Should

the West be worried, or is this a plea for a new type of international relations? What are the implications for shaping the new world order? What is your conclusion from the joint statement?

Li: I think one of the purposes of the joint statement is to demonstrate the good example of the China-Russia relationship, characterized as mutual respect, peaceful coexistence, and mutually beneficial cooperation. It is not targetted at any other country. It is not like the U.S.-led coalitions which are Cold War minded, according to Russia and China's understanding.

And if we look at the BRICS, and if you look at the Shanghai Cooperation Organization, they are not purely juridical and geopolitical organizations or alliances. They are non-binding, open and non-binding.

After I read the document several times, I reached the conclusion that the unipolar world order is over. The West and the United States might have a hard time to accept it.

So the joint statement shows a strong unity between Russia and China. So my question is where is the West's unity after the Cold War, and when the unipolar world order is over? How strong is the trans-Atlantic relationship today? I don't know: I'm asking the questions to the West, the U.S. The West must rethink its Cold War strategy of reviving unity through creating enemies, and I think this is a completely wrong strategy, in a multipolar world order, where countries are much more interdependent. So it is necessary for the U.S. to rethink its own version of the rules-based order, in which the U.S. is the rule-maker and others are rule-followers. And this does not work in a new era any more. That is my conclusion after reading the joint statement.

Rasmussen: Now, as to the current situation, today is Feb. 22, and yesterday, Russia recognized the two breakaway republics in Ukraine as independent republics, which is now going to lead to very heavy sanctions by the West. Putin's point was

that these sanctions would have come anyway, but in any case, without going into the details of the Ukraine-Russia-U.S./NATO crisis, the fact is that Russia will be most probably faced with enormously hard sanctions.

In our last interview, you were asked, for example, if Russia were thrown out of the SWIFT system, how would China react? Now it's a question of the not only of the SWIFT system, but also of other major financial penalties. How do you see China reacting, in light of the joint statement, to the new sanctions against Russia, that will most probably come?

Li: Let me first of all put it in this way: That sanctions are never one-sided punishments. That both sides will suffer. It's like President Trump's trade war, that President Trump thought the trade war would hurt China. Yes, it hurt China, but it had a backlash, a backfire to the U.S. economy. And today, if you look at the U.S. economy, the inflation actually is, one way or another, connected with the trade war, as well. It was one of the outcomes.

Now, sanctions against Russia will also cause mutually suffering by both sides. Because if you look at the European dependence on Russia's oil and gas, it's about 30-35%; some countries more, some less. If Russia is thrown out of the SWIFT system, which means that Russia cannot have international trade, then Europe cannot pay Russia as well, then the oil or gas pipelines will be blocked, which is in the interest of the United States, but not in the interest of Europe. This is the first point.

Second, that China and Russia have already agreed that they are not going to use dollars for their bilateral trade. So that doesn't really matter seen from the Russian and Chinese perspective, and in light of the spirit of this joint statement. So definitely China will continue to do business with Russia, and if the U.S. is saying that any country that is doing business with Russia will be sanctioned as well, then the U.S. is creating even a larger, a bigger enemy. And China is a different story. And Russia, because Russia's economy,

Russia's economic-financial status is relatively limited, compared with China. China is the second largest economy in the world.

By the way, China is the largest trading nation in the world. And you can see that last year, the China and EU trade reached more than 850 billion! That's a lot! And look at the China-U.S. trade as well. If you punish China, in what way? I cannot imagine it. Take China out of the SWIFT system as well? No, you can't do that! Then the whole world is blocked! Then no trade, no economic development at all.

So these are grave consequences of sanctions. I cannot predict the future situations. Until now I haven't read any concrete reaction from the Chinese government, but I guess, following the spirit of this document, which was signed three weeks ago, definitely, China is going to act. China will also act in accordance with the spirit of solidarity between both countries.

Rasmussen: Our analysts were saying that it may be the case that China would buy more oil and gas and other products from Russia. Actually, one thing is that today, February 21 , is the 50th anniversary of Nixon's trip to China, [February 21 to 28, 1972] and the opening up of relations, andthe United States commitment to the One-China policy. And at that time, many people were saying that Kissinger's strategy was to open up the relations to China, as a way of isolating Russia, of putting Russia aside. But the fact is that these sanctions and this type of policy over the recent period, has done more to bring Russia and China together, as signified by this document. What is your reaction to that? But also the prospects of how we get out of this?

Lyndon LaRouche, for many years, called for a "Four Power" agreement between the United States, Russia, China, and India. How can we break through, looking at the world as Russia and China on one side, andthe U.S. and Europe on the other side, how can we get a cooperation among the great powers for the necessity of dealing with these other very serious crises the

world is facing?

Li: Extremely interesting that you mentioned Nixon's trip, of playing the "China card," during the Cold War, in the beginning of the 1970s. You are completely right that the U.S. has historically enjoyed a very favorable position, in which the U.S. has been able to keep relatively stable relations with China, relatively stable relations with Soviet Union, at that time—but making the Soviet Union and China fight each other all the time. And especially after the Cold War, the U.S. still had this favorable position—relatively stable relations with both countries, but China and Russia still had difficult relations with each other.

But today, the situation is reversed. It's totally shocking that the U.S. is fighting both world powers simultaneously. If you remember that the former U.S. National Security Advisor Zbigniew Brzezinski, he wrote, before he died, he wrote clearly, that the worst situation for the United States, for the West is when Iran, Russia, and China become a bloc, become an alliance, with China as the economic driver, the economic power. I was very surprised that his words are becoming true today!

So, the only way we can come to the second part of your question, about how we can manage major power relations, is in line with the spirit of the Schiller Institute conference that took place last week and its call for establishing a new international security architecture. There is no other way. The Western dominance, the U.S. singlehanded dominance, the unipolar world is over. We need what Helga proposed, to establish a new international security architecture. We don't know exactly what the form of this architecture, but that needs discussion from both sides! Unless the international community forms a kind of great, new international security architecture, conflict will continue.

Rasmussen: And then, as we spoke, it goes hand in hand with the increasing economic cooperation and the determination of

the great powers to really do something for the economic development of the poor parts of the world.

Li: Yes, definitely. I agree with you. Thank you.

Rasmussen: Is there anything else you would like to add?

Li: No, I just want to add the last point, that I am very amazed by this joint statement, because I have come across many joint statements by two countries, or by multiple countries. But this one is the most comprehensive political document I have ever come across, because it covers every aspect of the world order, international relations, governance, security, values, norms, technology, climate change, health—you name it. So it is an extremely comprehensive document, which shows what Russia and China envision as a just world order.

So I would argue that this document implies a kind of new world order which Russia and China are going to, not only propose, but also push forward.

Unfortunately, this document has been demonized by many Western media—I have read many media talking about – to me it's a kind of Cold War syndrome, because those media describe the document as creating a “bipolar world,” they say bipolar world, with the Russia and China/autocracies on the one side, and the U.S. and the West/democracies on the other side. So to me again, it's a dividing line, when they allege that this document divides the world into two camps again. So to me, this is a typical Cold War syndrome.

Again, I come back to my last point: That we need a new international security architecture, as the Schiller Institute also proposed during the conference last week. Otherwise, there will be no peace and development. Thank you.

Rasmussen: Thank you so much, Li Xing. This has been a very important discussion.

Li: Thank you very much.

POLITISK ORIENTERING den 20. januar 2022:

**Vil Vesten have krig eller
fred med Rusland og Kina?
Finanskollaps på vej. FE-
skandaler m.m.**

Video, lyd og resumé.

med formand Tom Gillesberg

Lyd:

<http://schillerinstitut.dk/si/wp-content/uploads/2022/01/tg-20.1.22.mp3>

Resumé:

USA's og Ruslands udenrigsministre mødes i morgen. Er USA og NATO villige til at give Rusland de nødvendige sikkerhedsgarantier på skrift eller går man konfrontationsvejen? Rusland bakker ikke ned. Man gør op med årtiers svigt fra Vesten, hvor Vesten har ført krig imod Rusland og dets interesser med farvede revolutioner m.m. Nu er Rusland militært og økonomisk stærk mens Vesten er svag. Rusland og Kina kan klare sig uden Vesten, men Europa kan ikke klare sig uden russisk gas og kinesiske varer.

Ekspertter advarer at hvis USA og NATO overskridt Ruslands røde linjer kan Rusland angribe fra Hviderusland og Kaliningrad med SS-26 Skander kortdistance atommissiler i hele

Østeuropa. USA kan trues med ubådsbaserede Zircon atommissiler, der flyver 5-10 gange lydens hastighed, som USA ikke kan forsvare sig imod. Hvis det bliver krig mellem Rusland og USA vil Kina indtage Taiwan og Nordkorea angribe Sydkorea uden at USA kan gøre noget. Få derfor langsigtede fredsaftaler med Rusland og Kina, som alle kan leve med i stedet for konfrontation og krig. Rusland deltager i militærøvelser i Hviderusland fra den 9. februar så tag snakken med Rusland, evt. med et topmøde mellem Biden og Putin, inden de Olympiske Vinterlege i Beijing fra den 4.-20. februar er afsluttet og scenen sat for escalations og mulig krig.

USA's inflation på 7 % og USA's Federal Reserve bliver tvunget til at hæve renten. Resultatet vil være en nedsmeltnings på de finansielle markeder. Nedflyvningen er startet så spænd sikkerhedsbælterne. Europa er ikke bedre stillet. Forbered implementering af LaRouches fire økonomiske love så realøkonomien og samfundet kan beskyttes imod konsekvenserne af nedsmeltningen.

COVID-19: Pga. den høje vacinetilslutning er Omikron-variantens indtog en gamechanger på trods af sin meget større smitbarhed. Største problem for sundhedsvæsenet er ikke Coranapatienter men hjemsendelse og karantæne for ikke-syge ansatte. Vi må reducere karantænetiden, men vente en uge eller to inden vi sætter fuld fart på genåbningen, til vi har set konsekvenserne af at der er 4 gange så mange daglige smittede som for en måned siden.

FE-skandalen viser i lighed med mink-skandalen en stor villighed hos regeringen til at ville bestemme, men en dårlig evne til at sikre sig den fornødne rådgivning og ekspertise inden man træffer drastiske beslutninger med store og vidtrækkende konsekvenser. Efter hybris kommer nemesis. Det kan true regeringens fremtid. Det er ikke kun regeringens medlemmer der handler hurtigt og overilet, uden tanke på de langsigtede konsekvenser, men hele den nuværende regerende

elite. Husk at hovmod står for fald.

Grib ind i historien. Vær med til at sikre et globalt sundhedssystem. Lad os samarbejde om at stoppe sultkatastrofen i Afghanistan og få opbygget hele verdens økonomiske sundhed. Gå med i Schiller Institutts kampagne. Tænk som LaRouche.

Pressemeldelse den 6. januar 2021: Hvorfor USA og NATO bør underskrive traktaterne foreslæede af Putin. Interview med rusland-ekspert Jens Jørgen Nielsen til Schiller Instituttet i Danmark

Læs afskriftet på engelsk nedenunder.

KØBENHAVN – I lyset af den eskalerende spænding mellem USA/NATO og Rusland, som kan føre til en varm krig, ja endog atomkrig, foretog Schiller Instituttet i Danmark et timelangt engelsksproget video/lydinterview med Rusland-ekspert Jens Jørgen Nielsen den 30. december 2021.

Jens Jørgen Nielsen er cand. mag. i idéhistorie og historie, og var i slutningen af 1990'erne Politikens Moskva-

korrespondent. Han er forfatter til flere bøger om Rusland og Ukraine, leder af Russisk-Dansk Dialog og lektor i kommunikation og kulturelle forskelle på Niels Brock handelshøjskole. Jens Jørgen Nielsen underviser på Folkeuniversitetet og andre steder, ligesom han arbejder med danske eksportvirksomheder, der vil ind på det russiske, ukrainske og hviderussiske marked. Han har i mange år arrangeret rejser til Rusland.

Jens Jørgen Nielsen, med mange års erfaring i at analysere Rusland, Ukraine og vestlige holdninger og handlinger i forhold til Rusland, taler tydeligt om konsekvenserne, hvis ikke Vesten er villig til seriøst at forhandle en diplomatisk løsning på de "røde linjer", som Putin og andre førende russiske talsmænd har uttalt er ved at blive krydset: Hvis Ukraine tilslutter sig NATO, og hvis NATO's ekspansion mod øst fortsætter, og hvorfor USA og NATO burde underskrive Putins foreslæde traktater om disse spørgsmål.

Jens Jørgen Nielsen tager fat på de ændringer, der er nødvendige på den vestlige side, som vil afgøre, om de kommende forhandlinger mellem USA og Rusland om disse "røde linjer" den 10.-13. januar vil lykkes med at trække verden tilbage fra randen af krig.

Interviewet er endnu vigtigere efter bekendtgørelsen den 3. januar 2022 for første gang af en fælles erklæring fra stats- og regeringscheferne for de fem atomvåbenstater, som også er de permanente medlemmer af FN's Sikkerhedsråd om, at "atomkrig ikke kan vindes og aldrig må udkämpes", og dermed anerkendelsen af hvad der er på spil under den nuværende krise.

Nogle højdepunkter:

Et højdepunkt er Jens Jørgen Nielsens personlige diskussion i 1989 med Mikail Gorbatjov om NATO-udvidelse mod øst:

"Faktisk havde jeg en lang snak med Mikhail Gorbatjov, den tidligere leder af Sovjetunionen, i 1989, lige da NATO begyndte at bombe Serbien, og da de indlemmede Polen, Tjekkiet og Ungarn i NATO. Man bør huske på at Gorbatjov er en meget rar person. Han er en meget livlig person, med godt humør og en erfaren person. Men da vi begyndte at snakke, spurgte jeg ham om NATO-udvidelsen, som foregik præcis den dag, hvor vi snakkede. Han blev meget dyster, meget trist, fordi han sagde: Altså, jeg talte med James Baker, Helmut Kohl fra Tyskland og flere andre personer, og de lovede mig alle ikke at flytte en tomme mod øst, hvis Sovjetunionen ville lade Tyskland forene DDR (Østtyskland) og Vesttyskland, for at blive ét land, og komme til at blive medlem af NATO, men ikke bevæge sig en tomme mod øst.'... Det stod ikke skrevet, for, som han sagde, "Jeg troede på dem. Jeg kan se, at jeg var naiv."

Et andet vigtigt afsnit er, hvad Jens Jørgen Nielsen ville sige til Biden, og andre NATO-statschefer, i en privat diskussion før de kommende forhandlinger mellem USA/NATO og Rusland. "Jeg ville sige, 'Se, Joe, jeg forstår dine bekymringer. Jeg forstår, at du ser dig selv som en forkæmper for frihed i verden, ... men ser du, det spil, du nu spiller med Rusland, er et meget, meget farligt spil. Og russerne, som et meget stolt folk, man kan ikke tvinge dem', angående USA's og nogle europæiske landes politik, til at skifte Putin ud med en anden præsident. "Jeg kan forsikre dig, Joe Biden, vær sikker på, at hvis det lykkes, eller hvis Putin dør i morgen, eller de på en eller anden måde får en ny præsident, kan jeg forsikre dig om, at den nye præsident vil være lige så hård som Putin, måske endda hårdere... Jeg tror, det ville være klogt for dig, lige nu, at støtte Putin, eller at handle med Putin, engagere sig med Putin og lave noget diplomati, fordi alternativet er en mulighed for krig, og du burde ikke gå over i historien som den amerikanske præsident, der sikrede menneskehedens udryddelse. Det ville være et dårligt, meget dårligt eftermæle for dig.'

Han forholder sig til den reelle mulighed for, at vi sørngængeragtigt går ind i atomkrig, som før 1. Verdenskrig, som svar på Schiller Institutets memorandum Er vi sørngængeragtigt på vej til atomar 3. verdenskrig? den 24. december 2021.

"[Man] kan forestille sig, hvad der vil ske, hvis Kina, Iran og Rusland havde en militær alliance, der gik ind i Mexico, Canada, Cuba, måske også opstillede missiler dér... [T]anken om en atomkrig er forfærdelig for os alle, og det er derfor jeg synes, at politikere må komme til fornuft... for milliarder vil dø i dette. Og det er et spørgsmål, om menneskeheden vil overleve. Så det er et meget, meget alvorligt spørgsmål. Og jeg tror vi bør spørge om Ukraines ret til at have NATO-medlemskab, som dets egen befolkning egentlig ikke ønsker, er det virkelig værd at risikere en atomkrig for? Sådan vil jeg sige det."

Interviewet har andre afgørende afsnit:

Baggrund om NATO's udvidelse mod øst.

Fuld støtte til seriøse forhandlinger med Rusland og underskrivelse af de to foreslæde traktater, som opfordret af Schiller Institutets grundlægger og internationale præsident, Helga Zepp-LaRouche.

Forkerte forestillinger i vesten om Rusland og Putin, og manglen på vilje til at håndtere andre kulturer som ligeværdige, medmindre de er ligesom os.

Hvordan pro-vestlige holdninger i Rusland, herunder af Jeltsin og Putin, blev afvist, og Rusland derefter vendte sig mod Kina.

Hvordan Ukraine-krisen ikke startede med "annekteringen" af Krim, men med det han kalder "et kup" mod den ukrainske

præsident Janukovitj, som ønskede økonomiske forbindelser både med EU og Rusland; plus baggrunden for Krim-spørgsmålet.

Vigtigheden af en dialog mellem kulturer, herunder "Musikalsk dialog mellem Kulturer"-koncerterne i København, arrangeret af Schiller Instituttet, Russisk-Dansk Dialog og Det kinesiske Kulturcenter i København.

Jens Jørgen Nielsens opbakning til mange af Schiller Institutets idéer og indsatser.

Mere information, eller for at aftale et nyt interview, kontakt:

Michelle Rasmussen fra Schiller Instituttet i Danmark: 53 57 00 51, si@schillerinstitut.dk,
www.schillerinstitute.com; www.schillerinstitut.dk

Afskrift på engelsk: (Kortet på side 15 viser NATO, hvis Ukraine og Georgien bliver medlemmer.)

Download (PDF, Unknown)

Helga Zepp-LaRouche om 'Besked fra Biden- administrationen: Atomkrig er en reel mulighed'

6. februar (EIRNS) –Følgende er en oversættelse af Helga Zepp-

LaRouches hovedartikel i det tyske tidsskrift Neue Solidarität, nr. 6, den 11. februar 2021:

Forholdet til Amerika vil ikke være let endnu et stykke tid fremover. I betragtning af de forskellige strategidokumenter mod Rusland og Kina samt udsagn fra førende militærofficerer lyder præsident Bidens meddelelse i hans første udenrigspolitiske tale – "Amerika er tilbage" – som en skjult trussel. Under hans ledelse sagde han, at de dage, hvor USA vil "lægger sig fladt ned", når de står over for Ruslands aggressive handlinger, er forbi, og Kinas aggressive tvangsforanstaltninger vil blive imødegået. Titlen på hans tale var "Amerikas plads i verden", og ifølge Biden er denne plads overalt i verden. Regeringer såvel som ansvarlige borgere overalt i verden skal straks begynde at reflektere over, hvordan de vil reagere på de erklæringer om politisk hensigt, der er hørt i forbindelse med Bidens tiltrædelse.

De mest chokerende udsagn kom fra adm. Charles Richard, chef for den Amerikanske Strategiske Kommando, der skrev i februarudgaven af USA Flådeinstitutets Proceedings:

"Der er en reel mulighed for, at en regional krise med Rusland eller Kina hurtigt kunne eskalere til en konflikt, der involverer atomvåben, hvis de opfatter, at en konventionel krigs nederlag ville true regimet eller staten. Derfor må det amerikanske militær flytte sin hovedantagelse fra 'brug af atomvåbner er ikke mulig' til 'brug af atomvåbner er en meget reel mulighed' "

Det burde være klart, at admiral Richard her taler om 3. verdenskrig, hvilket sandsynligvis ville betyde tilintetgørelse af menneskeheden. Som MIT-atomvåbenekspert Theodore Postol blandt andet gentagne gange og overbevisende har hævdet, er den afgørende forskel mellem konventionelle krig og en atomkrig faktisk det, at en atomkrig ikke forbliver begrænset. Men NATO's utopiske fraktion mener tværtimod, at en begrænset atomkrig kunne blive "vundet". Og hvilke "regionale

konflikter” kunne man overveje? En konflikt ved den russiske grænse på grund af Aegis-baserede missilforsvarssystemer i Polen og Rumænien? Eller vedrørende det østlige Ukraine, hvor Europa bliver krigsskuepladsen? En konflikt mellem Israel og Iran eller en eskalering af spændingerne omkring Taiwan?

Admiral Richards uhyrlige bemærkninger skal betragtes på baggrund af adskillige forskellige strategiske papirer og doktriner, hvor det meste perfide er et dokument udgivet af Atlanterhavsrådet den 28. januar. Dokumentet er underskrevet ”Anonym”, som er ”en tidligere senior regerings embedsmand med dybdegående ekspertise og erfaring med at beskæftige sig med Kina,” ifølge beskrivelsen i forordet af Frederick Kempe, lederen af Atlanterhavsrådet. Dokumentet på 85 sider, der er beskrevet som et af de vigtigste, Rådet nogensinde har offentliggjort, har titlen ”Det længere telegram: Hen imod en ny amerikansk Kina-strategi (The Longer Telegram: Toward a New American China Strategy)”, i eksplicit henvisning til dokumentet ”Lang telegram (Long Telegram)” fra 1946, der også blev offentliggjort anonymt i sin tid af George Kennan, hvor han opfordrede til en inddæmningspolitik mod Sovjetunionen.

Denne nye anonyme forfatter opfordrer åbent til et kup imod præsident Xi Jinping og hans ”indre kreds” for at erstatte ham med oppositionsledere inden for det kinesiske kommunistparti. Da styrtingen af hele det kommunistiske parti med sine 91 millioner medlemmer ikke har nogen chance for at få succes, siger han, at den amerikanske strategi skal forblive ”laserfokuseret” på Xi Jinping og sigte mod at opsplitte CCP-ledelsen, hvor højtstående partimedlemmer er uenige i Xis politiske retning og hans uendelige krav om absolut loyalitet. Man skal hjælpe disse kredse i CCP-ledelsen med at komme til magten, der i modsætning til Xi Jinping ikke ønsker at implementere deres egen kinesiske model for en international orden, men vil underkaste sig den USA-dominerede verdensorden. Xi har ifølge ”Anonym” til hensigt at projicere Kinas autoritære system over hele verden og udgør ikke længere et

problem kun for den USA-ledede liberale internationale orden og amerikanske forrang, men et alvorligt problem for hele den demokratiske verden.

Lad os forstille os følgende tænkeeksperiment. Hvordan ville den tyske regering reagere, hvis en førende russisk tænketank offentliggjorde en undersøgelse, der opfordrede til at kansler Merkel og hendes underkreds skulle væltes med laserlignende præcision, for at hjælpe med til, at en fraktion i CDU, der ville være underordnet Moskvas interesser tager magten, mens chefen for de strategiske våben samtidig talte om, at en atomkrig er sandsynlig? Der ville være et hidtil uset oprør i hele Tyskland! Det bør ikke overraske nogen, at chefredaktøren for Kinas Global Times, Hu Xijin, reagerede på artiklen af admiral Richards med en opfordring til Kina om, at opbygge et atomarsenal på 1.000 atomvåben for at gøre Kinas andenstrejke-kapacitet troværdig.

Både i Atlantic Council-dokumentet og i det officielle papir fra USA's Udenrigsministeriums Kontor for politisk planlægning (Office of Policy Planning) med titlen "Elementerne i den kinesiske udfordring (The Elements of the Chinese Challenge)" er det klart, at det er succesen med den kinesiske økonomiske model og hastigheden af dens teknologiske innovation, der betragtes som truslen mod amerikansk dominans i verden. Det var en forkert beregning at antage, at Kinas integration på verdensmarkedet, ved at tilslutte sig WTO, automatisk ville føre til, at nationen ville vedtage den vestlige neoliberale demokratimodel, siger Udenrigsministeriets papir. For Kina opbyggede også sin egen "marxist-leninistiske" model af en autoritær stat, domineret af "partiets ekstreme fortolkning af kinesisk nationalism." Derudover fortsætter det, at Kina er fast besluttet på at skabe en "national fornyelse", der skal kulmineres i transformation af den internationale orden.

Vi kan selvfølgelig ikke kommentere på alle de ekstremt fjendtlige beskyldninger i de to papirer, da Udenrigsministeriets dokument er 72 sider langt.

Sammenfattende kan det siges, at stort set alle anklager, der påstås mod Kinas politik, er en projicering af deres egne politikker og intentioner. Der gøres ikke noget forsøg på at forstå Kina ud fra dets 5.000-årige historie og kultur, og der erkendes heller ikke, hvor stor en civilisationspræstation det var for Kina at løfte 850 millioner mennesker ud af ekstrem fattigdom i løbet af de seneste årtier. Fra dette perspektiv betragtes naturligvis Silkevejsinitiativet ikke som en økonomisk politik, der tillader udviklingslande at overvinde deres underudvikling for første gang nogensinde, men som bevis på Kinas intentioner om at opnå overherredømme.

I betragtning af det Nationale Sikkerhedsagenturs samlede overvågning af ikke kun dens egen befolkning, men siden 11. september 2001 hele verden og censur af endog den daværende siddende præsident for USA (Donald Trump) fra TV-netværkerne og IT-giganterne i Silicon Valley, kræver det en meget speciel form for optik for at beskynde Kina for at have spioneret på og overvåget sine borgere. Virkeligheden er, at digitalisering i Kina har muliggjort meget effektiv kontaktsporing i coronaviruspandemien, og at det sociale kreditsystem har overvældende populær støtte, fordi belønningen med positiv adfærd for samfundet også gavner hver enkelt.

Fælles for begge dokumenter er, at deres forfattere genfortolker absolut alt om kinesisk kultur, som i tusinder af år har sat interesse for det fælles gode over individets interesse, og som strømmer fra et dybtliggende behov for en harmonisk udvikling af alle, og de gør det til den vestlige ordens fjendebillede.

Det er ikke det kinesiske kommunistparti, der søger verdensherredømme, men snarere at den unipolære verdensordens nyliberale etablissement frygter, at det vil miste sit overherredømme og har bevæget sig kilometer væk fra de universelle principper, med hvilket Amerika blev grundlagt, og som det hævder at repræsentere. Og hvad Biden-administrationen synes om respekt for andre landes suverænitet er indlysende i

dens modstand mod Nord Strøm 2-gasprojektet.

I øvrigt tjener hele hurlumhejet omkring Vladimir Putins påståede forgiftning af Alexey Navalny, som er støttet af vestlige efterretningsagenturer, det samme formål, om at sætte en farverevolution i gang og derved skabe en opposition inden for Putins inderkreds, der kunne bruges til at fjerne ham fra embedet.

Alle ansvarlige og tænkende mennesker opfordres til gennem deres mobilisering at bidrage til at forhindre, at Europas regeringer trækkes videre ind i den bebudede kampagne mod Kina og Rusland. Kansler Merkel understregede korrekt i sin tale til World Economic Forums online-begivenhed, at hun afviste enhver form for blokdannelse imellem USA og Kina, hvor Europa derefter skulle vælge side, og sagde, at den multilateralismes time var kommet.

I lyset af admiral Richards farlige udsagn må de europæiske lande ikke kun udtrykkeligt distancere sig fra en sådan politik, de skal også trække sig ud af NATO og søge en sikkerhedsarkitektur, der afspejler deres befolkningers interesser. Det, der står på spil, er Europas overlevelse.

zepp-larouche@eir.de

Billede: DOD/Lisa Ferdinando

At vinde kampen

Den 23. august (EIRNS) – Uden en vision at stræbe efter kan der ikke være nogen fremtid. Hvad er det for en vision, der opildner dem som skaber betingelserne for ekstremt kaos i

verden?

Mike Pompeos trick i FN torsdag den 20. august – hvor han forelagde breve til FN's generalsekretær og den nuværende præsident for Sikkerhedsrådet med krav om en genoptagelse af sanktionerne mod Iran – var helt klart ikke beregnet på at opnå støtte for USA's holdning, men at forårsage en krise i selve FN's Sikkerhedsråd. Det totale fravær af opbakning sås i forbindelse med resolutionen, der af USA blev forelagt FN's Sikkerhedsråd den 14. august, og hvori der blev opfordret til sanktioner mod Iran; [resolutionen] modtog en enkelt jastemme – fra Den Dominikanske Republik – veto fra Rusland og Kina, mens alle andre nationer afholdt sig fra at stemme. Iranske lovgivere har indført en lov om at trække sig ud af atom-aftalen i tilfælde af et sådant 'snapback' af sanktioner.

Den russiske udenrigsminister Sergei Lavrov forklarede det på denne måde: at opfordringen til genoptagelse af sanktionerne "vil ikke producere noget resultat alligevel, men det kunne muligvis føre til en meget alvorlig skandale og en splittelse i FN's Sikkerhedsråd, og i sidste ende undergrave dets autoritet. "Hvordan? Hvad sker om 30 dage, når sanktionerne mod Iran ifølge Pompeo skal genoptages, med fraværet af en modsatrettet FN-resolution (en beslutning, som USA ville nedlægge veto imod)? Hvem vil være i stand til at tage stilling til fordelene ved den amerikanske holdning? Dette er som en forfatningskrise uden en højesteret. Lavrov understregede, at dette er en del af en række handlinger, der erstatter "international lov" med den (britisk støttede) opfattelse af en "regelbaseret orden".

Husk at Trump afviste at iværksætte et luftangreb mod Iran med henvisning til antallet af dødsfald, som operationen ville forårsage. Dette behagede ikke Sir Kim Darroch – den britiske ambassadør i USA og koordinator for 'Trump-hvискере'... Darroch skrev i et memo til London: "[Trumps] påstand om at han ombestemte sig på grund af forudsigelsen om 150 dræbte og sårede holder imidlertid ikke; han ville givetvis have hørt

dette tal i hans indledende briefing. Det er mere sandsynligt, at han aldrig var fuldt ud indforstået, og at han var bekymret for, hvordan dette tilsyneladende omslag af hans kampagneløfter fra 2016 ville se ud i 2020 [ved det næste valg]". Med sin tænkehed på gennemtænkte Sir Kim, hvad der kunne ændre resultatet: "Blot et yderligere iransk angreb et sted i regionen kunne udløse endnu en kovending af Trump. Desuden vil tabet af et enkelt amerikansk liv sandsynligvis gøre en afgørende forskel. "Et halvt år efter at Sir Kim forlod Washington, D.C. i skam, blev den iranske general Qassem Soleimani dræbt af en amerikansk drone, mens han foretog en diplomatisk mission i Irak. Grunden? Trump: "Soleimani planlagde forestående og uhyggelige angreb på amerikanske diplomater og militært personel." Hans død var berettiget, da han angiveligt forhindrede netop det scenario, Sir Kim havde visualiseret.

Det var i umiddelbar forlængelse af Soleimanis drab, at Schiller Instituttets grundlægger Helga Zepp-LaRouche opfordrede til et hastetopmøde mellem USA, Rusland, Kina og Indien for at forhindre optrapning af konflikten og for at tackle årsagerne til den strategiske ustabilitet i verden – britiske finanskredse og geopolitik. Den russiske præsident Vladimir Putin har siden opfordret til et topmøde mellem lederne af de fem faste medlemmer af FN's Sikkerhedsråd, netop det ledelsesorgan i verden, der i øjeblikket trues af Pompeos destruktive handlinger. Alle fem ledere er principielt enige om et sådant topmøde, og FN's Generalforsamling i september giver en fremragende, gunstig og nu rettidig mulighed.

Et blik på den amerikanske indenlandske situation afslører et igangværende kup udført af efterretningstjenester (udenlandske og indenlandske) mod den valgte præsident, en senil opponent, hvis takketale indeholdt gentagne, uhyggelige henvisninger til en kamp mellem "lys" og "mørke", krigs lignende situationer i Portland og andre områder, der i al væsentlighed er terrortræning, samt en udenrigsminister, Pompeo, der kører sit

egent kup mod Trump: både ved at blokere tidligere teknisk direktør for NSA, Bill Binneys, bevis for, at den grundlæggende præmis for Russiagate var en komplet and, og ved at agere i opposition til Trumps kampagneløfter om at opbygge gode forhold til andre lande, som USA med fordel kunne indgå i produktivt økonomisk samarbejde med – et kup rettet imod Trumps potentiale og hans udtrykkelige intentioner.

En omfattende diskussion af de ekstreme farer som verden i øjeblikket står overfor, og den smukke fremtid, der kunne blive vores – en fremtid for økonomisk udvikling, videnskabelige gennembrud og rumforskning – vil udfolde sig i weekenden 5.-6. september, sponsoreret af Schiller Institututtet.

Sprækker i dæmningen: Stop kuppet, rens LaRouches navn

Den 2. august (EIRNS) – Sprækkerne breder sig i inddæmningen omkring sandheden, der kommer frem vedrørende den russiske løgn, og hele statskuppet mod præsident Trump; et kup der har været afhængig af denne løgn; og om den relaterede, tidligere sag om den uberettigede fængsling og fortsatte bagvaskelse af Lyndon LaRouche. Denne dæmning må nu sprænges helt, hvis vi skal have held med at bryde en vej ud af de nuværende systemiske sammenbrudskriser, som planeten står overfor. Den raserende globale pandemi, den økonomiske nedsmeltning, den voksende fare for atomkrig... alle kræver de presserende handling.

Begivenheden hos LaRouchePAC den 1. august med Roger Stone og

Bill Binney sammen med LaRouchePAC's Barbara Boyd og Harley Schlanger bidrager allerede markant til at nå dette resultat. Fra søndag formiddag havde den historiske begivenhed over 6.000 visninger på YouTube, og *Newsweek* og *Washington Times* måtte dække Stones optræden, herunder – for *Newsweeks* vedkommende – hans eksplosive kommentarer om hvordan LaRouche blev fængslet af Bush-apparatet, samt at han havde arbejdet tæt sammen med Ronald Reagans præsidentskab. Mandag vil der blive bragt yderligere bemærkninger fra Stone i et eksklusivt interview med Harley Schlanger.

Den særlige nødvendighed af at give oprejsning til Lyndon LaRouche og hans ideer blev understreget i begyndelsen af arrangementet den 1. august, hvor uddrag af en international webcast med LaRouche selv fra den 8. september 2009 blev afspillet for publikum; en webcast hvor han viste "det fremsyn, som gjorde LaRouche farlig" for det britiske imperium, der beordrede hans uretmæssige fængsling. LaRouche beskæftigede sig med betydningen af at menneskeheden begiver sig ud på en mission til Månen og Mars:

"Og det vil forandre karakteren af menneskets opfattelse af sig selv. Mennesket vil ikke længere tænke på sig selv som en jordbunden landstryger. (Ikke landkrabbe, men landstryger.) Mennesket vil opfatte sig selv som en del af solsystemet. Se, det betyder en ændring i menneskets forhold til andre mennesker. Man har et menneske på Mars, som arbejder deroppe, og et menneske på Jorden. Det tager en weekend at rejse derop og tilbage igen. Det vil forandre omstændighederne for menneskelivet. Nu vil alle de teknologier, der bruges til at gøre dette, afspejles i teknologiske revolutioner tilbage på Jorden, herunder dyrkning af føde, fødevarer. Jeg mener – at dyrke grøntsager på Mars: Dette er en virkelig ændring i landbruget. Det udvider ens opfattelse af, hvad landbrug indebærer..."

"De [de unge generationer] bliver modtagere og formidlere af denne teknologiske fremgang, og hvad der måtte følge efter. Og

så må vi tænke to eller tre generationer forud. Jeg mener, tænker I ikke på jeres børnebørn? Tænker I ikke endog på jeres oldebørn, hvis I er heldige? Er det ikke ens mission i livet? Er det ikke ens fornemmelse for kontinuitet i tilværelsen? Så, hvad er det? En generation, 25 år. Tre generationer, 75 år. Fire generationer, 100 år. Hvad skal I gøre i de næste 100 år, folkens?

"Hvis I tænker på fremtiden, hvis I interesserer jer for jeres børn og børnebørn, der kommer efter jer; hvis I tænker på menneskehedens fremtid og placerer jeres identitet i det I gør for dem, for at muliggøre deres liv, hvad tænker I så over? I tænker over, hvor vi skal være om 75, 100 år fra nu af, og tænker på hvor nøjagtigt vi kan forudsige, hvor vi er til den tid. Hvad er vores muligheder? Hvor er vi på vej hen? Hvad skal vi gøre? Halløjsa, hvad skal I gøre, når I når pensionsalderen i en alder af 75, 78 eller 85 år med forbedret sundhedsvæsen? Hvad skal I stille op med jer selv? Hvad er jeres fremtid? Hvilken slags verden vælger I? Hvilken slags solsystem vælger I at bo i?

"Og det er sådan det gøres. Man gør det ikke ved at komme med en liste over dette eller en liste over hint. Hvad er ens prioriteter? Man går ud med en mission, en mission for menneskeheden. Dette handler ikke om job. Det handler ikke om indkomst. Dette handler om menneskeheden, forskellen mellem mennesket og dyrene. Hvad skal man som menneske gøre, som bekræfter, at man er et menneske, og ikke skamfuld over resultatet set med dine børnebørns øjne? Hvad skal man udrette med sit liv? Vi opnåede noget, vi kom så langt. Hvor langt vil I tage os? Hvor langt videre bringer I den menneskelige race?

"Og det er hvad der får det til at fungere. Det er motivation. Hvordan I vælger at tilbringe jeres liv. Ikke blot få tiden til at gå, men at bruge det, anvende det. Til hvilket formål? Til hvilket endemål? Hvad vil man opdrage børn til, til hvilket endemål? For menneskehedens skyld! Hvorfor skal I huskes af mennesker om to generationer fra nu? Hvorfor skal I

respekteres, en generation fra nu af? Hvad skal I gøre for at optjene denne respekt? Jeres identitet som mennesker.

"Og hvis I følger den tankegang og bruger spørgsmålet om rummet, rumforskningen, som en parameter, et paradigme fra vores nylige erfahringsgrundlag, der viser forskellen, så siger I: Vi taler ikke om industripolitik som sådan. Vi taler ikke om landbrugspolitik. Vi taler om menneskelig politik. Vi taler om den menneskelige arts udvikling og fremskridt til et bedre liv for kommende generationer. Og det kræver videnskabelige og teknologiske fremskridt, såvel som de kulturelle fremskridt, der fremmer kreativiteten i det individuelle menneskesind. Det er vores mission".

Russiagate begraves? Tid til handling

Den 23. juli (EIRNS) – William Binney, tidligere teknisk direktør ved 'National Security Agency', NSA, slog i dag, hvad der burde være, det sidste som i kisten for 'Russiagate' – kupforsøget mod den demokratisk valgte regering i USA, udført af britiske og amerikanske efterretningstjenester i samarbejde med de kontrollerede og korrupte medier og den lige så korrupte kongres. Ved en international udsendt begivenhed – sponsoreret af Schiller Instituttet og EIR – påviste Binney sammen med sin tidligere medarbejder ved NSA, Kirk Wiebe, og LaRouche PAC-analytiker Barbara Boyd, ikke alene at hele den tre et halvt år lange 'Russiagate'-heksejagt var en opdigtet skrøne, men at den fra begyndelsen af var kendt som sådan af dets ophavsmænd. Oplysningerne, der blev præsenteret under begivenheden, kan og må være afskydningsrampen for det amerikanske folk og internationale tilhængere af det

amerikanske eksperiment, for at gøre dette skæbnesvængre øjeblik i historien til vendepunktet for at afslutte den oligarkiske ødelæggelse af dette eksperiment i republikansk regeringsledelse, “of the people, by the people and for the people” (af folket, ved folket og for folket).

Binney demonstrerede, som han har gjort mange gange før, at de systemer han udviklede for NSA til bekæmpelse af terrorister og narkobaroner er blevet vendt mod det amerikanske folk, hvilket har skabte det mest massive statslige overvågningssystem imod dets egne borgere (og i dette tilfælde borgere rundt om i verden) i menneskets historie. Boyd pegede på ironien i, at demokraterne og mange af de krigshøje, der omgiver præsident Donald Trump, anført af udenrigsminister Mike Pompeo, sparkerer rundt omkring i verden og fordømmer Kina som en totalitær stat, mens USA selv fungerer som en totalitær stat. Ikke kun er alles privatliv tilgængeligt for dusinvis af amerikanske regeringsagenturer, men nationen gennemgår nu også en ”kulturkrieg”, hvor enhver med selv den mindste bekymring for den jakobinske pøbel, der hærger vores gader, erklæres som ”fjende af folket”. Mange kinesere udtrykker åbent deres forbløffelse over, at USA nu gentager det mareridt, der udspillede sig i Kina i løbet af det sidste årti af Mao Zedongs liv, den ‘Store proletariske Kulturrevolution’.

Alle tre talere fremsatte det kritiske synspunkt, at den nuværende eksistentielle civilisationskrise – pandemien, det økonomiske sammenbrud, det kulturelle forfald og den ekstreme fare for krig – også er en utrolig mulighed, hvis nationens patrioter kan skære igennem den fremkaldte pessimisme om at der ikke er noget at stille op, og forpligte sig til at gribe ind. Enhver leder, enhver kandidat til offentligt embede, må lidenskabeligt informeres om, at de skal stoppe kuppet og deltage i kampen for at genoprette nationen, for at bringe verden sammen for samarbejde om udvikling inden for videnskabelig og medicinsk forskning, inden for rumforskning –

at skabe en fremtidig menneskelig eksistens – eller blive sendt hjem.

Der er en stor ironi i det faktum, at Mike Pompeo netop besøgte London, og overdådigt lovpriste det britisk-amerikanske ‘særlige forhold’ og tog æren for at presse Boris Johnson-regeringen til at ”tilslutte sig den frie verden” ved at afskære Huawei, for derefter at præsentere sine modbydelige løgne om Kina i ‘Henry Jackson-Selskabet’. Hvorfor ironisk? Henry Jackson-Selskabet har som hovedsponsor Sir Richard Dearlove, den tidlige MI6-chef, der personligt ledede ”Russiagate”-kupforsøget mod præsident Donald Trump sammen med sin MI6-underordnede, Christopher Steele. Føj dertil Bill Binneys beskrivelse i dag af hans orientering af Pompeo på præsident Trumps anmodning, mens Pompeo stadig var chef for CIA, om det faktum, at Obamas efterretningshold løj om den russiske hacking af demokraternes e-mails. Ikke kun undertrykte Pompeo disse oplysninger, men han godkendte derefter løgnene fra Clapper, Brennan og Comey om det påståede russiske hack.

Udbred denne sandhed om kupforsøget overalt. Frigør præsident Trump til at gøre hvad han agtede at gøre, og hvad han blev valgt til: At afslutte de uendelige krige, gendanne den amerikanske industrielle infrastruktur, etablere venskabelige forbindelser med Rusland og Kina. Der er ingen løsninger på de mange kriser, som menneskeheden står overfor, hver for sig. Det britiske imperium og dets amerikanske aktiver gør alt for at forhindre det presserende møde mellem Vladimir Putin, Xi Jinping og Donald Trump, selvom det er ensbetydende med krig, i denne tidsalder med termonukleare våben. Vær ikke pessimistisk – dette er en sjælden og flygtig gunstig lejlighed for sejr, for dem der er villige til at kæmpe.

Det er tid til "Russiagates" endegyldige tilintetgørelse. Schiller Instituttets ugenlige webcast med Helga Zepp-LaRouche den 22. juli 2020

I sammenfatningen af den strategiske krise, begyndte Helga Zepp-LaRouche med at citere en russisk, strategisk ekspert, Lukin, som advarede om, at verden nærmer sig et katastrofalt øjeblik, hvor den eneste "stabile ø" vil være Kina. At briterne opträpper deres angreb mod Kina, gennem personer som [udenrigsminister] Mike Pompeo og forsvarsminister Esper, gør det påtrængende nødvendigt, at William Binneys stemme høres i morgen på hans pressekonference.

Mens Pompeo boltrer sig med nogle af Russiagates britiske sponsorer i London og forkynder sin kærlighed til det "særlige forhold", lukkede hans agenter i USA Kinas konsulat i Houston. Men Binney kan vise, at Pompeos kærlighedsaffære med London fører tilbage til hans bestræbelser på at beskytte løgnene, skabt i London, om russisk hacking, eftersom han reagerede på en underretning fra Binney, om hvordan der ingen russisk hacking var, ved at skjule det for offentligheden – hersker der nu, efter hans afskyelige optræden i London, nogen tvivl om, at han arbejder i imperiets tjeneste mod Præsident Trump? Og at hans aktiviteter er udtænkt for at sabotere muligheden for et P5-topmøde, organiseret af Præsident Putin, ved at gøre det umuligt for Præsident Trump at deltage?

Dette er sandhedens øjeblik, når sandheden bliver det mest magtfulde våben. Zepp-LaRouche var glad for de nylige udtalelser fra Trump om nødvendigheden af at bære maske for at beskytte sig mod coronavirussen, og sagde at det viste de lederskabskvaliteter, der er nødvendige for at bringe USA ind i det Nye Paradigme. Med bekendtgørelsen fra hans stabschef, Meadows, om at Durham-undersøgelsen snart er færdig, og at der vil blive rejst anklager, vil Binneys pressekonference levere de beviser, som én gang for alle kan gøre en ende på den geopolitiske fremstilling af Rusland – og Kina – som fjender af USA.

Link til konferencen afholdt 23. juli 2020
<https://www.youtube.com/watch?v=-t4m7VZ0FMc>

Tiden er inde til et topmøde nu

Schiller Instituttets ugentlige webcast med Helga Zepp-LaRouche, den 15. juli 2020

I sammenfatningen af den globale, strategiske situation, med alle sine krise-elementer, sammenlignede Helga Zepp-LaRouche denne med perioden op til 1. verdenskrig. Dengang var der en mangfoldighed af krise-elementer. Snigmordet i Sarajevo var ikke årsagen til krigen, men blot udløseren.

Med den i dag igangsatte mobilisering omkring den russiske

Præsident Putins forslag for et P5-topmøde, eksisterer muligheden for at stoppe retningen hen mod krig, og i stedet realisere potentialet for et nyt paradigme. Grundlaget er blevet lagt af Putin og andre, inklusiv de betydelige anstrengelser af vores organisation, som et resultat af Lyndon LaRouches livsværk. Blandt andre udviklinger som åbner op for potentialet for et sådan et topmøde, talte hun om vigtigheden af Præsidents Trumps reduktion af Roger Stones dom. Som Stone pointerer, ikke blot var der ingen hacking udført af russerne men de som ledte "heksejagten" vidste det og forsøger stadig desperat at holde "Russiagate" i live. Hvorfor? Deres system bryder sammen og kombinationen af præsidenterne Trump, Putin og Xi i samarbejde, kunne sætte en stopper for geopolitik og neo-liberalisme, og flytte verden væk fra krig, sygdom og hungersnød.

Hun opfordrede seerne til at blive en del af kampen for implementeringen af LaRouche-planen for 1,5 milliarder nye, produktive arbejdspladser, som opgaven som sådan et topmøde skal påtage sig.

Alternativet til en mørk tidsalder og tredje verdenskrig

Introduktion til Helgas tale:

DENNIS SPEED: Mit navn er Dennis Speed, og jeg vil byde jer velkommen til dagens internationale konference og webcast.

Vi vil begynde dagen med et videoudklip med den afdøde økonom

og statsmand, Lyndon LaRouche, fra 2011. Han var hovedtaler på et panel ved en konference i Schiller Institututtet – det var i Tyskland – og navnet på panelet ved denne lejlighed var: "At redde vores civilisation fra afgrunden: Klassisk kulturs rolle. En nødvendighed for menneskeheden."

LYNDON LAROUCHE (uddrag): Hvad er det ved mennesker som gør, at de ikke bare er endnu en dyreart, klar til at blive slagtet (at uddø) når deres tid er kommet?

Svaret er et lidet kendt spørgsmål. De fleste mennesker har ikke den fjerneste idé om hvad svaret er! Rent faktisk er vores samfund styret af folk, der ikke har nogen som helst idé om hvad menneskeheden er! Det eneste de kan finde på, er en eller anden beskrivelse af et slags dyr, med dyriske karaktertræk af nydelse og smerte og lignende, som måske kontrollerer dette dyrs adfærd...

Navnet for den specifikke kvalitet, som vi kender fra mennesket, og som ikke eksisterer i nogen anden kendt levende art: Det er en egenskab af kreativitet, der er absolut enestående i menneskeheden. Og hvis man ikke er kreativ, og hvis ikke man forstår kreativitet, så har man endnu ingen billet til overlevelse! Fordi kreativitet vil ikke redde dig, medmindre du bruger den.

DENNIS SPEED: Lad mig sige noget om Schiller Institututtet, og hvad vi har gjort med denne række af tre konferencer, som begyndte i april dette år. Disse konferencer var viet til idéen om at skabe et firemagts-topmøde – Rusland, Kina, Indien og USA. Der er forskellige processer, der allerede har været i stand til at bevæge sig i denne retning. Faktisk er der, blandt de mange ting som vi vil snakke om i dag, et nyt forslag, som blev fremsat af Præsident Vladimir Putin fra Rusland, i denne retning [for et topmøde med de 5 permanente medlemmer af FN's sikkerhedsråd: USA, Rusland, Kina, Storbritannien og Frankrig –red.]... Idéen om et firemagts-

topmøde er ikke eksklusiv. Det betyder ikke at andre ikke kan involvere sig...

Lad mig også sige, for især folk i USA, at krisen, der har påkaldt sig folks opmærksomhed, som udstillet i den sociale og politiske krise i Amerikas gader, er blot ét udtryk for en bredere, international proces. Og det er grunden til, at vi i dag begynder med det første panel for at give dette bredere overblik, og tillade dig og andre at blive en del af en international operation for at forandre denne situation...

Helga Zepp-LaRouche er grundlæggeren af Schiller Institutet – det var tilbage i 1984. Hun er selvfølgelig også hustru til den afdøde økonom og statsmand, Lyndon LaRouche, som døde i februar 2019. Hun spillede en vigtig, afgørende rolle i en række samtaler og dialoger med den kinesiske regering i perioden fra 1993 til 1996; som påbegyndte den proces, der blev til det vi nu kalder den Nye Silkevej. Og vi er glade for og stolte over at præsentere hende til jer nu, for at tage denne dialog op igen. Panelet som helhed har titlen: "I stedet for geopolitik, en ny form for statsmandskunst". Så, det er altid en ære at præsentere Helga Zepp-LaRouche.

HELGA ZEPP-LAROUCHE: Efter denne svære start er jeg så meget desto gladere for endelig at have forbindelse til jer. Og jeg vil tale om alternativet til en mørk tidsalder eller faren for en ny verdenskrig. Og selvom det for de fleste på dette tidspunkt er utænkeligt, så...[mangler lyd]medmindre vi på relativt kort sigt lykkes med at erstatte det håbløst bankerotte finanssystem med et New Bretton Woods-system, nøjagtigt som oprindeligt tilsligtet af Franklin D. Roosevelt, det vil sige skabe et kraftigt instrument til at overvinde underudviklingen i den såkaldte udviklingssektor.

Jeg ved ikke, om I hørte, hvad jeg sagde før, fordi der var nogle tekniske problemer, men jeg sagde, at selvom de fleste ikke kan forestille sig at det kan forekomme, så truer verdens nuværende orientering mod stadig flere konflikter, både

internt i mange stater i verden, men også på et strategisk niveau, med at eskalere til en stor ny verdenskrig, en tredje verdenskrig, som på grund af eksistensen af termonukleare våben ville betyde udryddelse af den menneskelige art; det "store drab", omend det er ment på en lidt anden måde end vi netop hørte Lyn på dette videoklip.

Selvom det er helt forbløffende, hvor mange vildledte mennesker der stadig mener, at COVID-19-pandemien enten ikke er værre end influenza, eller blot er en konspirationsteori af Bill Gates, er det langt mere sandsynlige perspektiv desværre, hvad epidemiolog Dr. Michael Osterholm har sagt: at vi stadig har en utrolig lang vej foran os. Indtil nu er 10 millioner mennesker blevet inficeret, en halv million er døde af COVID-19, og vi har stadig ikke nået toppen af den første bølge. De så godt som ikke-eksisterende sundhedssystemer i mange udviklingslande er allerede håbløst overbelastede. Pandemien har hensynsløst afsløret det faktum, at det neoliberale økonomiske system ikke kun afhænger af billig produktion i den såkaldte Tredje Verden, men har skabt slavelignende arbejdsbetingelser selv i USA og Europa, som det kan ses af udbruddet af virusset på de mange slagterier i Europa og USA.

Den økonomiske nedlukning har sat fokus på skrøbeligheden i det der kaldes "globalisering". I USA forsvandt ca. 40 millioner job på tre måneder; på utrolig vis pumpede centralbankerne over 20 billioner dollars ind i det finansielle system, og forskellige regeringsstøtteprogrammer kunne dårligt nok dække de tidsindstillede bomber, der stadig tikker indtil udløbet af de kortvarige arbejdsprogrammer. IMF forventer i øjeblikket, at den globale produktion vil falde med 4,9% i år, og kun Kina forventes at have en stigning i produktionen på 2%, hvilket naturligvis er meget mindre end det plejer at være, men ikke desto mindre er voksende. Sektorer som flytrafik, forplejning, turisme, bilindustrien, har lidt store fald, nogle af dem på lang sigt, men også et

stort antal mellemstore virksomheder frygter, at de ikke vil overleve en anden bølge og en anden økonomisk nedlukning. Resultatet ville være en enorm stigning i arbejdsløshed, fattigdom og prisdeflation, mens centralbankernes likviditetspumpe samtidig skaber hyperinflationsbobler. Redninger af store systemiske virksomheder og banker såvel som politisk eksplasive redningspakker vil være yderligere desperate muligheder for regeringer at gennemføre, men vil ikke kunne forhindre et sammenbrud af det globale finanssystem. Et styrt ned i kaos og anarki ville følge.

I mellemtiden ville en fortsættelse af den nuværende politik ikke alene føre til øgede dødsfald som følge af pandemien, men vil absolut ikke gøre noget for at imødegå sultkatastrofen, som David Beasley fra Verdens Fødevareprogram advarer om snart vil tage livet af 300.000 mennesker om dagen.

Dem der muligvis mente, at en mørk tidsalder kunne udelukkes i vores moderne tid, befinner sig i et realitetschok. Og sidst, men ikke mindst, den hedonisme, der udøves af demonstranter, der forveksler frihedsprivilegier med frihed, minder om flagellanterne og beskrivelserne fra det 14. århundrede, som de er fremstillet i Boccaccios skrifter og Brueghels malerier.

På denne baggrund kan det forventes, at forsøgene – der oprindeligt blev anstiftet af de britiske hemmelige tjenester – på at fjerne præsident Donald Trump fra embedet ved et kup, rigsretssag eller mord – sådan var overskriften på den britiske publikation The Spectator, den 21. januar 2017 – eller ved et "Maidan"-kup, som præsident Putin advarede om i 2016 – disse vil blive intensiveret. Iscenesættelsen af forargelsen som følge af mordet på George Floyd, foretaget af voldelige grupper finansieret af George Soros, er en del af denne kampagne. Årsagen til den ubarmhjertige fjendtlighed fra det neoliberale etablissement og de etablerede medier på begge sider af Atlanterhavet mod Trumps efter hans, for dem, uventede valgsejr, var, og er stadig, den intention han

udtrykte i begyndelsen af sin valgperiode om at etablere gode forbindelser med Rusland og et godt forhold til Kina. Og selvfølgelig Trumps løfter om at afslutte sin forgængeres "uendelige krige" og at bringe amerikanske tropper hjem.

Hvad der derefter fulgte, var en tre og et halvt års heksejagt mod Trump. Krigsråbet "Rusland, Rusland, Rusland", baseret på årsager, for hvilke der ikke eksisterer skyggen af bevis, blev efterfulgt af et forsøg på en rigsretssag, efterfulgt af det ikke mindre ondsindede krigsråb "Kina, Kina, Kina", skønt der er lige så lidt hold i anklagerne mod Kina, som der var i Russiagate.

I løbet af alt dette var repræsentanterne for det neoliberale system ikke så meget som et øjeblik parate til at overveje, at det var de brutale konsekvenser af deres egen politik for størstedelen af befolkningen på verdensplan, der udløste den globale bølge af social protest, der inkluderer Brexit og Trumps sejr, såvel som masseprotester over hele verden fra Chile til de 'gule veste' i Frankrig. Men denne elite er aldrig interesseret i at opdage sandheden, kun i at kontrollere den officielle politiske fortælling i overensstemmelse med Pompeos princip, som han forklarede i sin tale i Texas: "Jeg var CIA-direktør. Vi løj, snød, stjal ... vi havde hele uddannelsesforløb i det".

NATO's officielle fortælling om Ruslands angiveligt stigende aggressivitet, beskyldningerne om "med magt at drage grænser i Europa igen", nævner naturligvis ikke de brudte løfter, der blev givet til Gorbatjov, om at NATO aldrig ville udvide sine grænser helt til Ruslands grænser, og den forudgående farverévolution, der kan beskrives som en krigshandling, og til sidst kuppet i Kiev med den åbne støtte fra Victoria Nuland, der udløste folkeafstemningen på Krim som reaktion.

Kinas "forbrydelse" er ikke kun, at man har løftet 850 millioner af sine egne borgere ud af fattigdom, og ved hjælp af en økonomisk politik, der er baseret på videnskabelige og

teknologiske fremskridt og en befolkning på 1,4 milliarder mennesker, er blevet den næst mægtigste økonomiske nation, og på visse teknologiske områder, såsom højhastighedsjernbanesystemer, nuklear fusion, aspekter af rumforskning og 5G-telekommunikation, allerede den førende. Derudover er Kinas tilbud om samarbejde omkring Den nye Silkevej og Bælte- og Vejinitiativet den første reelle mulighed for udviklingslandene siden kolonialismens tid for at overvinde fattigdom og underudvikling ved at bygge infrastruktur.

NATO's reaktion på, at Kina genvinder sin rolle som en førende nation i verden, en rolle den spillede i mange århundreder af sin 5.000-årige historie, har været global ekspansion til Indo-Stillehavsregionen. Dette er det stof, som verdenskrige er gjort af. Og alligevel er det nøjagtigt den retning, som NATO's generalsekretær, Jens Stoltenberg, har angivet i sin oversigt for "NATO 2030", som han netop præsenterede på en videokonference med Atlanterhavsrådet og den tyske Marshall-fond. Den tyske forsvarsminister, Annegret Kramp-Karrenbauer, deltog i et andet webinar sidste onsdag sammen med Anna Wieslander, direktør for Atlanterhavsrådet for Nordeuropa; Wieslander citerede under åbningen af begivenheden Lord Ismay, NATO's første generalsekretær, der sagde, at formålet med NATO er "at holde russerne ude, amerikanerne inde og tyskerne nede". Men AKK (som hun kaldes) forstod tilsyneladende ikke engang fornærmelsen i disse bemærkninger. Det geopolitiske scenarie for et globaliseret NATO, der åbent er designet til at orkestre NATO til det britiske imperiums formål, baseret på Det britiske Statssamfund, Commonwealth, og som også ville indfange EU til at spille denne rolle, og endelig ville spille Indien ud mod Kina, må afvises totalt af alle, der har interesse i at opretholde verdensfreden.

Præsident Putin har netop i anledning af 75-årsdagen for afslutningen af 2. Verdenskrig skrevet en slående artikel om forhistorien til Anden Verdenskrig samt forløbet af denne krig, og opfordret alle nationer til at offentliggøre alle de

indtil nu hemmeligholdte historiske dokumenter fra den tid, således at menneskeheden, ved at studere årsagerne til den hidtil største katastrofe i menneskehedens historie, kan lære lektien for at undgå en endnu større katastrofe i dag. Putin skriver i en meget personlig tone; han taler om lidelsen i sin egen familie, om den enorme betydning som den 22. juni har for den russiske befolkning, dagen hvor "livet næsten går i stå", og hvorfor den 9. maj, årsdagen for sejren i Den store patriotiske Krig, hvor 27 millioner russere mistede deres liv, er Ruslands vigtigste mærkedag. Men den indirekte besked er også, at lige som Sovjetunionen besejrede Hitlers Tyskland med en gigantisk indsats, vil det russiske folk aldrig overgive sig til fornyede trusler. Ligesom Napoleon gennem en lang forsvarslinje blev ført ind i den ugæstfri russiske vinter, og hans hær til sidst blev så godt som udslettet, muliggjorde evakueringen i 1941 af befolkningen og industrikapaciteten mod øst, at Sovjetunionen kunne overgå nazisternes militære produktion på kun halvandet år.

Men også Versailles-diktatets kortsynethed, støtten til Hitler fra medlemmer af aristokratiet og etablissementet på begge sider af Atlanterhavet, og frem for alt München-aftalen, der i Rusland simpelthen kaldes "München-forræderiet" eller "München-sammensværgelsen", betragtes som den egentlige udløser af Anden Verdenskrig. Fordi det var ved den lejlighed, at ikke alene eftergivenhedspolitikken for Hitler, men hvor også den fælles opdeling af byttet fandt sted, såvel som den iskolde geopolitiske beregning, at fokuseringen af Hitlers Tyskland mod øst uundgåeligt ville føre til at Tyskland og Sovjetunionen ville sørderive hinanden.

Hvad er ifølge Putin det vigtigste budskab til nutiden ved studiet af Anden Verdenskrig? At det vigtigste var undladelsen af at påtage sig opgaven med at skabe et kollektivt sikkerhedssystem, der kunne have forhindret denne krig! Putins artikel slutter med en presserende påmindelse om topmødet for statsoverhovederne for de fem faste medlemmer af FN's

Sikkerhedsråd, som han har foreslået siden januar, og som netop skulle tage fat på disse principper for, hvordan man opretholder verdensfred og overvinder den verdensomspændende økonomiske krise.

Det vigtigste aspekt i denne forbindelse er, at dette format vil sætte USA, Rusland og Kina omkring samme bord for at forhandle de principper, der skal danne grundlaget for international politik, hvis menneskeheden skal undgå at udslette sig selv! Og i går sagde Emmanuel Macron efter en lang telefonsamtale mellem Putin og den franske præsident, at han går ind for et Europa fra Lissabon til Vladivostok, hvilket ikke alene åbner perspektivet for en integration af Den europæiske Union, Den eurasiske økonomiske Union, Bælte- og Vejinitiativet, men også etablering af en fælles sikkerhedsarkitektur baseret på fælles økonomiske interesser.

Hvis vi imidlertid skal imødegå de enorme udfordringer fra pandemien, den globale økonomiske krise og de dybe sociale chok, der i mange af verdens lande har ødelagt store dele af befolkningernes tillid til deres institutioner, er yderligere skridt nødvendige. Det er klart, at samarbejde mellem USA og Kina, som de to største økonomier, er uundværligt. Selv hvis dette i øjeblikket ser ud til at være en uovervindelig hindring, må det ekstremt anspændte forhold mellem USA og Kina erstattes af et samarbejde om menneskehedens fælles mål.

Hvem, om ikke regeringerne i de stærkeste økonomier, de lande med den største befolkning og det største militære potentiiale, skulle løse problemerne? Denne verdens ‘Boltons’ må fjernes fra disse regeringer og erstattes af ansvarlige mennesker, der er i stand til, i de kulturelle faser i deres respektive kulturer, at finde udgangspunkterne for samarbejde på et højere niveau. Benjamin Franklins beundring for den konfutsianske filosofi og Sun Yat-sens orientering imod den amerikanske republiks idealer er bedre rettesnore end Gene Sharps “Hvordan man starter en Revolution” eller Samuel Huntingtons forskellige skriblerier.

Man skal definere et plan, hvorpå løsningerne på disse ganske forskellige problemer bliver synlige. Der er en filosof, født i det 15. århundrede, kendt i Rusland som Nikolai Kusansky, Nicolaus Cusanus, der udviklede netop denne tænkemåde: modsætningernes sammenfald, 'coincidentia oppositorum'. Dette begreb udtrykker den grundlæggende kvalitet af menneskelig kreativitet, der gang på gang, og på stadig mere udviklede niveauer, er i stand til at finde løsninger på et højere plan, hvorved de konflikter, der er opstået på de lavere niveauer, opløses.

Dette kan kun være den umiddelbare iværksættelse af et kreditsystem, der tilvejebringer den globale økonomi kredit til industrialisering, og dermed reel udvikling af alle nationer på denne planet. Hele min afdøde mand, Lyndon LaRouches, livsværk, blev primært viet til at nå dette mål; han udarbejdede sin første plan for industrialiseringen af Afrika i 1976, Oase-planen for industrialiseringen af Mellemøsten i 1975; derefter fulgte den 40-årige plan for Indien i samarbejde med Indira Gandhi, Operation Juárez, med den daværende mexicanske præsident, José López Portillo, for Latinamerika; en 50-årig udviklingsplan for Stillehavsområdet og derefter til sidst, efter Sovjetunionens sammenbrud, den 'Eurasiske Landbro', som en fredsplan for det 21. århundrede. Mange af disse projekter gennemføres i dag takket være Kinas nye Silkevej, og alle nationer i verden opfordres til at bidrage til denne 'Verdens Landbro'! Dette er planen for oprettelsen af de 1,5 milliarder job, der er nødvendige i dag for at overvinde krisen! Det bør begynde med oprettelsen af et moderne sundhedssystem i hvert enkelt land for at bekæmpe de nuværende og fremtidige pandemier, hvilket ikke kun vil gavne fattige lande, men også de såkaldte udviklede lande, der kun kan undgå nye bølger af infektioner på den måde. De fleste lande har et stort antal arbejdsløse eller dårligt beskæftigede unge, der kan uddannes som medicinsk personale og indsættes til at opbygge sådanne sundhedscentre.

Når millioner af mennesker er truet af sult, som Verdensfødevareprogrammet advarer om, hvorfor kan landmændene så ikke fordoble deres fødevareproduktion og få en 'paritetspris' (produktionspris –red.), der garanterer deres eksistens, tillige med hensyn til den forventede stigning i verdens befolkning til over 9 milliarder i 2050? Kan vi ikke betragte os selv som en enkelt menneskelig art og hjælpe med at opbygge menneskehedens fælles byggepladser med den samme solidaritet, som hele den kinesiske befolkning hjalp folket i Wuhan og provinsen Hubei? Er det ikke på tide, at vi stopper med at spilde billioner på militær oprustning, hvilket præsident Trump sagde, at han snart ville drøfte sammen med Putin og Xi Jinping, når vi kunne bruge disse ressourcer til at overvinde sult, sygdom og fattigdom og til at udvikle det kreative potentiiale hos de nuværende og kommende generationer?

Jeg tror det er på tide, at vi som en menneskehed, der står over for en hidtil uset katastrofe, tager det kvalitative skridt til at gøre det 21. århundrede til det første virkeligt menneskelige århundrede!

Mange tak.

Putins vægtige intervention er mere end blot en historie om 2. Verdenskrig

Den 22. juni (EIRNS) – Vi er i en dyb, voksende krise, som truer moderne nationers eksistens, og burde derfor hæfte os ved den lange artikel: "75-året for den Store Sejr: Fælles

"Ansvar for Historien og vores Fremtid", udgivet d. 19. juni i magasinet The National Interest af den russiske præsident, Vladimir Putin. Den russiske præsident minder os om, gennem sin egen families erindringer, hvordan det måtte have været at se en styrke af millioner af fuldt udrustede, mekaniserede og veltrænede tyske soldater storme hen over hver eneste grænse i juni 1940, og hurtigt begynde at løbe Rusland over ende – og derefter, gennem år med ubegribelig frihedsberøvelse og død og beslutsomhed, at finde en vej ud af den nationale, eksistentielle krise, for til sidst at møde de amerikanske tropper ved Elben og afslutte krigen.

Putin skriver først og fremmest som en leder, hvis land er blevet "behandlet ondskabsfuldt" af nylige, uhyrlige forsøg på, selv fra den Europæiske Unions side, at beskydde Sovjetunionen, i samme grad som Hitlers nazister og deres bagmænd i Europa, for at have forårsaget 2. Verdenskrig. Han sætter begivenhederne i det rette lys. Dækningen af Putins arbejde i amerikanske, europæiske og australske medier er begyndt at dukke op, med rapporter om hvad han fremviser fra de omfangsrige arkiver, som Rusland har om de diplomatiske begivenheder, der førte til krigen og kostede Sovjetunionen mere en 25 millioner døde.

I Forbes skrev den højtstående korrespondent, James Rodgers, den 21. juni: "Hvorfor, 75 år efter afslutningen på den konflikt, og i en meget anderledes verden, er disse begivenheder så vigtige?"

Det første svar er størrelsesordenen af Ruslands offer. Antallet af sovjetiske militære og civile dødsofre bliver generelt antaget til at være over 20 millioner. I sin artikel skriver Putin 'næsten 27 millioner', og tilføjer som sammenligning, at i 2. Verdenskrig "mistede Sovjetunionen hver syvende af dens borgere, Storbritannien hver 127. og USA hver 320". På hjemmesiden "Moon of Alabama", som hovedsageligt omhandler militære og efterretningsrelaterede emner, skrev en

skribent: "Som tysker og tidligere officer der har læst en hel del om krigen, er jeg enig med det russiske synspunkt. Det var den lidet anerkendte industrielle magt, Sovjetunionen, og den Røde Hærs soldaters bemærkelsesværdige pligttroskab, der besejrede den tyske Wehrmacht... Jeg har ikke fundet nogle større fejl med de historiske fakta i essayet, og anbefaler at læse det i fuld længde."

Nyhedsbureauet Associated Press' rapport om Putins artikel citerede hans hovedkonklusion: "Han udtrykte håb om, at et russisk foreslægt topmøde mellem lederne af landene med vetoret i FN's Sikkerhedsråd snart ville finde sted, for at diskutere den globale sikkerhed, corona-pandemiens økonomiske konsekvenser m.m.' Der kan ikke være nogen tvivl om, at topmødet mellem Rusland, Kina, Frankrig, USA og Storbritannien kan spille en vigtig rolle i at finde fælles svar på moderne udfordringer'." Putins andet, underliggende tema: Rusland er en nation, som er utrolig svær at besejre, når den forsvarer sig selv; men ønsker ikke at føre en aggressiv krig, og endnu mindre en krig mod Europa eller en supermagt som USA.

Præsident Putins artikel tager direkte fat på denne krise, bestående af en finansiel krise og økonomisk forfald, en pandemi, hungersnød, socialt kaos og jacobinisme (efter den jacobinske terror under Den franske Revolution –red.), og den tydelige forøgede krigstrussel blandt atommagterne. Han foreslår, at lederne af disse supermagter nu mødes, med en dagsorden for global økonomisk genrejsning og en global tilrettelagt offensiv mod pandemi, i særdeleshed nu i udviklingslandene. Og, med en forståelse af hvad menneskehedens egentlige historie – ikke politiske partier – kræver af dem.

Vi tilføjer: Udelad Londons imperialister, hvis man ønsker at diskutere enten økonomisk udvikling af underudviklede nationer, at redde liv fra sygdom, eller at undgå krig – de er

de værste i alle disse tilfælde. Endnu bedre ville være det firemagts-topmøde, som Helga Zepp-LaRouche opfordrer til – med ledere fra mindst USA, Kina, Rusland og Indien – for at igangsætte et Nyt Bretton Woods-kreditsystem.

Tilsidesæt Pentagons nye geopolitiske skridt i rummet ved hjælp af ‘Prosper or Perish’ (fremskridt eller fortabelse) - stormagts-topmøde for menneskeheden

Den 21. juni (EIRNS) – Den geopolitiske trussel i britisk stil fortsætter nu på sporet mod det punkt, hvor vi ser ethvert spørgsmål – fra COVID-19-pandemien på Jorden til rumrejser mod stjernerne – fremstillet som ‘os imod dem’, hvilket er den anvendte form for det klassiske britiske ‘great game’, der udøver kontrol ved at spille alle godtroende fjolser ud imod hinanden. Lige nu har vi det ekstreme tilfælde med den amerikanske gruppering af krigshøge fra de britiske geopolitiske kredse, der er gået bersærk mod Kina og fortsætter mod Rusland. I lyset heraf er der for nyligt udgivet et amerikansk rumforsvars-strategidokument, “Defense Space Strategy”. Dette er især farligt i forbindelse med ustabilitet og atomvåben.

Modgifton mod denne galskab præsenteres i drøftelserne forbundet med den række af Schiller Instituttets internationale konferencer, hvor den næste er endagsbegivenheden den 27. juni med titlen "Will Humanity Prosper eller Perish? (Vil menneskeheden gå fremad eller fortabes?) Fremtiden kræver et 'firemagts-tomøde' nu".

Betrægt, i stedet for dette perspektiv af fælles interesse, den konfrontation der er rettet mod Kina og Rusland, op til et ellers meget vigtigt, strategisk møde mellem amerikanske og russiske embedsmænd den 22. juni med samtaler om atomvåbenkontrol. Den amerikanske hovedforhandler er Marshall Billingslea, præsidentens særlige udsending for våbenkontrol; den russiske viceudenrigsminister Sergei Ryabkov leder den russiske side. Mødet finder sted i Wien.

Den 19. juni fastholdt en af amerikanerne i delegationen, Robert Wood, USA's faste repræsentant ved konferencen for nedrustning, i et CBS-interview, at "vi kan ikke vende det blinde øje" til de "voksende udfordringer fra Rusland og Kina". Først insisterede han på, at Kina kom til Wien-forhandlingerne, selvom det kinesiske udenrigsministeriums talsmand blot dagen før sagde, at Kina ikke ville komme. Wood sagde til CBS: "Det er på høje tid, at Kina kommer til bordet..." Han sagde, "Vi vil ikke tillade, at Rusland og Kina fortsætter med at gå videre med deres moderniseringer og forøgelse af lagrene med atomvåben..."

Den 17. juni kom en større salve imod "modstanderne", Kina og Rusland, med det amerikanske forsvarsdepartements fremlægning af sin nye "rumforsvars-strategi." I pressemeldelsen hedder det, at det nye dokument, "identifierer hvordan forsvarsministeriet vil fremme rum-styrken for at kunne konkurrere, afskrække og vinde i et komplekst sikkerhedsmiljø, der er kendtegnet ved stor magtkonkurrence". Forsvarsminister Mark Esper sagde på Pentagon-pressekonferencen, at "vores modstandere har gjort rummet til et domæne for krigshandlinger, og vi er nødt til at gennemføre omfattende

forandringer ... for dette nye strategiske miljø.” Han sagde, at Kina og Rusland udgør “de mest øjeblikkelige og alvorlige trusler mod amerikanske rumoperationer...” Specielt udgør “kinesiske og russiske strategiske intentioner og kapaciteter presserende og vedvarende trusler mod ministeriets evne til at opnå de ønskede forhold i rummet”.

Og for det tredje kommer der i dag endnu et angreb mod Kina. Peter Navarro, direktør for handel og industripolitik for præsident Trump, gentog endnu en gang sin tirade om, at Kina forårsagede pandemien. Virusset ”kom fra Kina”. De ”skjulte det”; de ”spredte det” gennem hundredvis af borgere, der fløj til udlandet. ”Det er en kendsgerning.” Han sagde: ”Det virus var et resultat af det Kinesiske Kommunistparti”. Karrieremageren og Kina-haderen tilføjede, at han i den bog, han skrev i 2006 sagde (se side 150): ”Jeg forudsagde, at Kina ville skabe en viral pandemi. ...”

Disse løgne og kneb er den lige vej til helvede. De er samme slags usandfærdigheder, som den russiske præsident Vladimir Putin nu imødegår i sin nyudgivne artikel, der er baseret på fuld dokumentation, om hvad der førte frem til 2. verdenskrig, og hvem der var de virkelige heroiske personer, hvad dynamikken var, ikke de farlige myter. (Se: ”The Real Lessons of the 75th Anniversary of World War II” (”Den virkelige lære af 75-årsdagen for 2. verdenskrig”) National Interest, 18. juni).

Spred budskabet i denne uge for at alle og enhver kan deltage i Schiller Institutets konference den 27. juni.

5 %-løsningen

Den 28. maj (EIRNS) – ‘Executive Intelligence Review’ annoncerede i dag, at det stiller en separat 29-siders digital reproduktion af forsidehistorien af EIR-magasinet 29. maj 2020 til rådighed: “LaRouche-planen til genåbning af den amerikanske økonomi”: Verden har brug for 1,5 milliarder nye, produktive job.” Dette diskussionsgrundlag – der giver detaljerede oplysninger om den måde, hvorpå 50 millioner nye, produktive job kan skabes i USA som drivkraft til et globalt fremstød for industrialisering, som vil give produktiv beskæftigelse til 1,5 milliarder, for øjeblikket ledige mennesker, over hele verden – er begyndt at cirkulere blandt ingeniører, arbejdere, landmænd, videnskabsfolk, studerende og andre over hele landet. Det oversættes også til en række fremmede sprog, med henblik på at opnå bred cirkulation internationalt.

Kernen i rapportens forslag er Lyndon LaRouches specifikation af, at en virkelig sund, anti-entropisk økonomi må have omkring halvdelen af sin arbejdsstyrke beskæftiget som produktive, vareproducerende arbejdere, og yderligere 5 % skal involveres i det videnskabelige og teknologiske arbejde, der er den kreative motor, som driver hele økonomien fremad. I det indledende afsnit af kapitel 6 i den nye undersøgelse, “America’s Space Mission: Youth’s Next Frontier,” (Amerikas rum-mission: Ungdommens næste grænseland) sættes der skarpt fokus på dette punkt:

”Amerikas rumfartssektor vil spille en afgørende rolle i at flytte 5 % af den amerikanske arbejdsstyrke til forskning og udvikling. Som specificeret af LaRouche, er dette nøglen til at øge produktiviteten for hele arbejdsstyrken. ‘Stigninger i produktivitet kommer ene og alene fra forbedringer i teknologi, der stammer fra grundlæggende videnskabelige opdagelser; jo højere hastighed hvormed grundlæggende fysiske opdagelser omdannes til praksis, jo større er stigningen i

produktiviteten pr. indbygger og per kvadratkilometer areal '.
(Lyndon LaRouche, 2. september, 2000)

Denne anskuelse lokaliserer bedst betydningen af Amerikas forestående tilbagevenden til at opsende rumfartøjer fra sit eget territorium, en opgave der blev utsat fra i går, 27. maj, til lørdag 30. maj på grund af vejret. Amerikas øjne vender sig endnu en gang mod himlen. Som Nicole Mann fra NASA's astronautkontor erklærede: "Dette handler ikke kun om en opsendelse; dette er 'startskuddet' for Amerika. Det handler ikke kun om NASA; det er 'startskuddet' for Amerika, og det er enormt Det er det første store skridt på vores køreplan for Artemis-missionen til Månen, og i sidste ende til Mars". Rummet er endvidere et domæne, der kræver internationalt samarbejde, som NASA-administrator Jim Bridenstine for nylig understregede, da han blev spurgt om det amerikanske forhold til Rusland: "Vores samarbejde er hævet over jordisk geopolitik".

Der er ikke meget andet, der er vigtigere end dette. USA og hele verden bliver ramt af en økonomisk, politisk og kulturel chokbølge, der er værre end hvad vi har set i nyere tid, advarede Helga Zepp-LaRouche i dag. Den kommer fra en forværret pandemi, massearbejdsløshed, en økonomisk sammenbrudskrise og en skræmmende optrapning i retning af krig mellem USA og Kina og USA og Rusland. Intet mindre end Lyndon LaRouches forslag om konkursomlægning af det nuværende finanssystem og oprettelsen af et nyt Bretton Woods, vil være i stand til fuldstændig at ændre denne globale dynamik, tilstrækkelig hurtigt. De uophørlige provokationer fra udenrigsminister Mike Pompeo, sammen med andre, der handler på vegne af det britiske imperiums geopolitik, dominerer i stigende grad det officielle Washingtons politik, og sætter Kina og Rusland under pres. Vi ignorerer deres stigende alarmerede advarsler om denne politiske tendens – til fare for os selv, udtalte Zepp-LaRouche. Tværtimod er det netop øjeblikket, hvor vi burde samarbejde tæt med Kina, Rusland,

Indien og andre nationer om rumforskning, stoppe pandemien og genoplive verdensøkonomien med 1,5 milliarder nye, produktive job.

Man kunne kalde det 5 %-løsningen.

'V-dagen' blev fejret af Schiller Instituttet

Den 9. maj (EIRNS) – Schiller Instituttet afholdt en fejring af 75-års jubilæet for sejren i Europa, og samlede repræsentanter for USA, Rusland, Tyskland, Frankrig og andre for at reflektere over fortiden samt den presserende nødvendighed af, at samarbejdet mod nazismen dengang må gentages nu, hvis den eksistentielle krise, som menneskeheden står overfor, skal løses. Den historiske tre-timers konference kan [og bør ses online](#) på <https://www.youtube.com/watch?v=EM9PR3IgX6k>.

Det er en uheldig kendsgerning, at der i USA fandt meget få begivenheder sted til minde om denne historiske begivenhed. For at give et kort billede af præsentationernes globale rækkevidde på konferencen er her en kort beskrivelse af nogle af indlæggene:

- **Helga Zepp-LaRouche**, grundlægger af Schiller Instituttet, beskrev den ekstreme fare som menneskeheden er stillet overfor i dag, med COVID-19-pandemien, den

ekstreme fødevarekrise på grund af virusset og den nødvendige isoleringspolitik, den økonomiske nedgang og farene for hyperinflation som følge af den enorme pengeudstedelse for at redde boblen af derivater, der knuser det finansielle system. Ikke desto mindre, hævdede hun, har den nuværende krise blotlagt den mislykkede nyliberale politik, der underminerede økonomierne i den avancerede sektor, og som har forhindret udviklingslandene i at slippe af med ødelæggende fattigdom og underudvikling. Nu er det tid, sagde hun, til at anvende den politik for globalt samarbejde og udvikling, der blev fremlagt af hendes afdøde mand, Lyndon LaRouche.

- **H.E. Hr. Dmitry Polyanskiy**, første vice-repræsentant for Den Russiske Føderations permanente repræsentation ved FN, udtrykte vigtigheden af, at USA og Rusland lægger forskellene til side og slutter sig sammen – ligesom USA og Sovjetunionen gjorde for at besejre fascismen – for at imødegå de mange gensidige problemer, som vore folk og verden står overfor. Han udtrykte bekymring over dem, der forsøger at forfalske historien om den ‘Store Fædrelandskrig’, som 2. verdenskrig er kendt under i Rusland, for at nedgøre Rusland i dag. Han mindede om, at 27 millioner borgere i Sovjetunionen mistede deres liv i kampen mod fascisterne.

- **Jim Jatras**, en tidligere amerikansk diplomat og rådgiver for den republikanske ledelse i det amerikanske senat, opfordrede de amerikanske borgere og ledere til at holde op med at lytte til det fejlslagne lederskab af dem, der fik os ind i dette rod. Han bemærkede, at præsident Trump har insisteret på at foretage store ændringer, men at stort set hele hans kabinet er uenigt og nægter at

handle, eksempelvis i forbindelse med Trumps hensigt om at trække sig ud af de sidste tre årtiers "uendelige krig".

- **Jacques Cheminade**, leder af Solidaritets- og Fremskridtspartiet i Frankrig, en tidligere præsidentkandidat og nær medarbejder til Lyndon LaRouche, imødegik myten om, at præsident Franklin Delano Roosevelt og leder af 'Det frie Frankrig', Charles DeGaulle, hadede hinanden, ved at karakterisere deres uoverensstemmelser og deres lejlighedsvisse nedsættende ord om hinanden som blot en del af den seriøse dialog mellem to mænd, der begge var sande patrioter, og som kendte hinandens betydning i forhold til at besejre det onde.
- **Bill Binney**, tidligere leder af den tekniske afdeling ved det amerikanske nationale sikkerhedsagentur (NSA) beviste for år tilbage med kriminaltekniske metoder, at russerne ikke havde hacket Det Demokratiske Partis Nationale Komités computere – hvilken sandhed nu er blevet bekræftet med offentliggørelsen af Kongressens vidnesbyrd i forbindelse med 'Russiagate'-heksejagten.
- **H.E. Igor Khobaev**, Den Russiske Føderations ambassadør til Filippinerne, sagde, at det er på tide at lægge forskelle til side for at imødegå den globale krise.
- **Dr. Gary Kotmacher**, kommunikations- og uddannelsesmissionen ved det Internationale Rumstationsprogram, beskrev den Internationale Rumstation som vor tids smukke arkitektur, hvor det demonstreres, at

internationalt samarbejde er både muligt og nødvendigt. Han påpegede, at der en dag vil være flere mennesker, der bor i rummet end på Jorden.

- **Al Korby**, 95, veteran fra 2. verdenskrig og en ven af Lyndon LaRouche, talte om vigtigheden af at have havearbejde og at læse Lyndon LaRouche.
- **Richard Black**, tidligere senator i Virginia, sagde, at hverken præsidenten eller folket har været i stand til at stoppe de uendelige krige. Hysteriet mod Rusland og nu mod Kina må slutte, fordi vi i denne tidsalder med atomvåbenbevæbnede konkurrenter ikke har andet valg end at samarbejde.
- **Diane Sare**, direktør for Schiller Institutets kor i New York, læste svar fra blandt de tusinder af glade russere, der reagerede på korets virtuelle præstation, på russisk, af en berømt russisk militärsang, "Tri Tankista" ("Tre Kampvognsmænd"), der blev set af millioner i Rusland. Konferencen blev afsluttet med en afspilning af denne dybtfølte opførelse.
- Se morgenbriefingen med Harley Schlanger mandag den 11. maj: <https://larouchepac.com/media-content-types/morning-briefing-harley-schlanger>. Hver formiddag orienterer Harley dig om, hvad du har brug for at vide for at starte din dag. Abonner på LaRouche PAC YouTube-kanalen, og tryk på meddelelsesknappen for at blive underrettet, når Harleys orienteringer offentliggøres. Eller du kan lytte til lydfilen på SoundCloud <https://soundcloud.com/larouche-pac>.

Helga Zepp-LaRouche: Der er brug for et nyt stærkt håndtryk mellem Øst og Vest

Den 5. maj (EIRNS) – Den overvældende virkelighed er det faktum, at vi er på vej mod en utrolig krise, understregede Schiller Institutets præsident, Helga Zepp-LaRouche, i en briefing i dag, idet hun talte om den pandemiske og økonomiske ”katastrofe, der udfolder sig i ufattelige størrelsesordener”. Hun henviste til advarsler fra medicinske eksperter som Dr. Christian Drosten fra Charité Hospital’s Institute of Virology i Berlin, om virkningerne af pandemien, der nu rammer i fattige områder overalt i verden, og kan ses som massedød i Manaus, Brasilien, fødevare-optøjer i Nigeria og andre rædsler.

Rå statistikker fra Den Internationale Arbejdsorganisation understreger pointen: Ud af den samlede verdensbefolkning på 7,8 mia. udgør arbejdsstyrken 3,3 mia., hvoraf 2 mia. er beskæftiget i den ”uformelle” økonomi – hvilket betyder, at de og deres kære fra dag til dag lever fra hånden til munden. Hvis der er nogen afbrydelser betyder det katastrofe. Selv hvis virusset ikke rammer, vil manglen på mad og vand medføre sygdom og død.

Men hvor forfærdeligt det end er, er situationen ikke dømt på forhånd. Det er en opfordring til handling. Menneskeheden kan samle sig og konferere om udfordringerne, hvilket betyder at udtænke og gennemføre de nødvendige fysisk/økonomiske foranstaltninger, og at afsløre og stoppe det geopolitiske

anti-Kina, anti-Rusland-vanvid, igangsat for at forhindre at der reddes liv og indføres et nyt system. Det nuværende geopolitiske mål er at kanøfle præsident Donald Trump til at underkaste sig de anti-kinesiske krigshøge i hans administration, for at forhindre hvad verden har brug for: samarbejde mellem stormagterne – præsident Trump, Xi Jinping, Vladimir Putin og premierminister Narendra Modi, og andre villige. Drejebogen for konfrontationen kommer direkte fra London, centrum for det døende monetaristiske system.

Et eksempel på de daglige geopolitiske angreb blev vist i går aftes på det amerikanske Fox TV, med anklager mod Kina fra "Five Eyes", britisk efterretningsvirksomhed, om at Kina bevidst spredte SARS-CoV-2-virusset. En tidslinje for Kinas påståede forbrydelser blev præsenteret af reporter Sharri Markson fra Australiens Daily Telegraph, der havde offentliggjort redegørelsen fra Five Eyes over en stor seks-siders artikel den 2. maj. Fox-værtten Tucker Carlson advarede: "Imens pandemien udspiller sig, planlægger Kina at herske over verden ... "

Visse amerikanske kongresmedlemmer overgår sig selv i så henseende. I denne uge vil senator Ted Cruz (R-TX) indføre et lovforslag om at "indføre strenge sanktioner mod kinesiske regeringsembedsmænd, der dækkede over pandemien", sagde han. Cruz fortalte Fox News 2. maj: "Kina er efter min mening den største geopolitiske trussel, som USA står over for i det kommende århundrede."

Føj til dette krigshysteri blandingen af desperation og frygt, som millioner af mennesker, der er utsat for anti-videnskabelig propaganda, allerede føler, og det ønskede resultat opnås af manipulatorerne: impotent og farlig hedonisme.

Det haster med at gå videre med den optimisme og de løsninger, der blev diskuteret af netværk fra hele verden blandt deltagere på Schiller Instituttets konference den 25.-26.

april om "Menneskehedens eksistens afhænger nu af oprettelsen af et nyt paradigme."

I går afholdt 'Bevægelsen af Alliancefri Lande' (Non-Aligned Movement) et topmøde mellem 40 nationer med titlen: "Forenet imod COVID-19", med mange af landene repræsenteret ved deres stats- eller regeringschefer, herunder Indiens premierminister Modi, Ægyptens præsident Abdel Fattah El-Sisi, Irans Præsident Hassan Rouhani. De forpligtede sig til at oprette en specialenhed til at kortlægge medlemslandenes behov. Deres endelige kommuniké erklærede, at "i lyset af denne type globale nødsituation må solidariteten være i centrum for vores bestræbelser, og der kræves et højt niveau af etisk og humanistisk engagement, hvor solidaritet og uselvisk samarbejde er fremherskende for at kunne give de nødlidende medicin, medicinsk udstyr og forsyninger, mad, udveksling af ekspertise og god praksis."

Dette er ånden i en alliance for menneskehedens almene vel. Tag del i denne ånd ved Schiller Instituttets konference, lørdag den 9. maj – "75 årsdagen for V-E-dagen: Fejr sejren over fascismen med et nyt Bretton Woods-system."

Ved en mindehøjtidelighed den 24. april for mødet mellem amerikanske og sovjetiske styrker ved Elben, sagde Helga Zepp-LaRouche i sine forberedte bemærkninger:

"Der kræves et nyt, stærkt håndtryk mellem Øst og Vest for at tackle denne livstruende krise i dag og få en løsning bragt på banen. Schiller Instituttet har udarbejdet en handlingsplan, der er baseret på den afdøde økonom Lyndon LaRouches forslag til et firemagts-møde for at omorganisere det fejlslagne system. Dette er Rusland, USA, Kina og Indien ... de nuværende omstændigheder ser måske ikke særlig gunstige ud for at opnå et sådant 'nyt håndtryk' mellem Øst og Vest. Da krisen imidlertid vil forstærkes inden for den nærmeste fremtid, vil der forekomme forandringer og muligheder.

"Sejren over fascismen for 75 år siden, der blev betalt med så mange modige menneskers liv, kan inspirere os til at påtage os denne nye, skræmmende opgave. Tak og Guds velsignelse".

Dansk afskrift: Hastetopmøde påtrængende nødvendigt for at håndtere kommende finanskrak og faren for krig

Schiller Instituttets ugentlige webcast med Helga Zepp LaRouche d. 26. feb. 2020

Harley Schlanger: Goddag, jeg er Harley Schlanger fra Schiller Instituttet. Velkommen til webcastet i dag med vores grundlægger og præsident Helga Zepp-LaRouche.

Helga, i de sidste par dage har du advaret om at vi står på randen af en finanskrise, et finanskollaps, og at vi stadig som søvngængere bevæger os mod en stigende fare for krig. Du beskrev det, som »at sidde på en krudttønde«. Og du sagde, at finanskrakket ikke ville finde sted på grund af coronavirussset, selvom det måske kunne være en udløser; så hvad er årsagen til dette finanskrak, som du betragter det?

Helga Zepp-LaRouche: Det er et resultat af den virkelige økonomis langvarige erosion fra det neo-liberale systems metoder. Men jeg vil gerne sige et par ting om spørgsmålet om

coronavirus COVID19, fordi jeg tror at det dramatisk vil sprede sig: Vi står i en situation, hvor der nu er mange personer der snakker om, at en pandemi formentlig ikke er til at forhindre. Vi har en situation, hvor der i Italien, i Lombardiet, de facto, tages foranstaltninger som i Wuhan- eller Hubei-provinsen i Kina de sidste mange uger; med andre ord, alt er lukket ned, folk bliver bedt om at blive hjemme, særligt fordi de forventer [mange-red.] infektioner, men kun har 4000 hospitalssenge for nødstilfælde; det spreder sig nu. Lægeholdet fra Kina har også lige udgivet nye tal, som jeg synes er meget interessante: nemlig at infektionsraten af personer under 19, der inficeres med coronavirusset, praktisk talt er nul. For personer op til 50 år er infektionsraten 0,3 %; for personer der er 70 år eller ældre er det 8 %, og for personer over 80 år er det 15 %. Så, hvis man ser på det, og også det faktum at folk er blevet testet, folk har ingen symptomer, mange steder har testning ikke fundet sted. Nogle europæiske myndigheder havde en fuldstændig forsinket reaktion – dette blev nævnt i dag, sågar af eksperter på den officielle »Deutschlandfunk« radiokanal – jeg tror at udbredelsen formentlig allerede er ude af kontrol, og det vil betyde at enorme nødforanstaltninger må tages.

Dog mener jeg ikke, at det er grund til at gå i panik, da løsningen uden tvivl eksisterer, men det kræver en radikal forandring af måden hvorpå ting er blevet gjort i de sidste årtier. Jeg mener at vi har brug for en pakkeløsning: Hvad Schiller Instituttet og Lyndon LaRouche har offentliggjort i lang tid, at der er absolut behov for at stoppe samfundets styring ud fra aktionærernes interesser, profitmaksimering, penge-skaber-penge, udlicitering af billig arbejdskraft, »her-og-nu«-produktion, og en absurd globalisering i form af arbejdsdelingen af produktionen. Og jeg mener, at vi bør vende tilbage til idéen om fødevaresikkerhed for hvert land – dette er et krav fra landmænd overalt, fordi de ikke er blevet betalt tilnærmelsesvist det, som de har brug for til blot at få paritetsprisen for deres egen produktion. Vi har brug for paritet for landbruget. Det er nødvendigt at vi vender tilbage til suverænitet; vi har brug for fødevaresikkerhed, energisikkerhed, og at vende tilbage til idéen om suveræne principper for økonomien.

Og hvad der nu kommer som et chok for mange, lige pludselig

siger selv sådanne personer som Bruno Le Maire, den franske finansminister, som er en ørkeliberal globalist, at dette coronavirus vil være en »game changer«. Og jeg finder det også yderst interessant, at den nuværende chef for Instituttet for Verdensøkonomien (IFW) i Kiel, Gabriel Felbermaur, ligeledes i en udtalelse i dag sagde, at dette coronavirus med al sandsynlighed vil betyde et »Lehman Brothers-øjeblik«. Husk nu på at da Lehman Brothers gik bankerot i september, 2008, var der et chok i den internationale finansverden, fordi de troede at hele systemet ville disintegrere fuldstændig, og at dette var på randen til at ske. Men som vi ved, gjorde centralbankerne intet for at fjerne årsagerne til denne krise, men begyndte i stedet en fuldstændig sindssyg pengeudstedelse, kvantitative lempelser, negative renter! Og det fortsætter indtil i dag.

Se, det vil ikke fortsætte. Vi ved, at finanssystemet er på randen til at bryde sammen, selv uden coronaviruset; men hvis der nu tages skridt, der vil undergrave den internationale produktion og handelskæde, fordi man på kortere sigt måske bliver nødt til at opheve Schengen-aftalen; muligvis må man vende tilbage til at teste ved grænserne, paskontrol, temperaturtagning, sundhedssymptomer; og det vil måske ikke være muligt at vedligeholde de nuværende former for globale handelsmekanismer. Så det er kriseøjeblik.

Og som jeg sagde, er det ikke en grund til at gå i panik, men vi bliver nødt til at have en anderledes tilgang: Allerede d. 3. januar, efter mordet på den iranske general Qasem Soleimani, opfordrede jeg til at arrangere et hastetopmøde, på det tidspunkt mellem Trump, Xi Jinping og Putin, for at forhindre en optrapning af krisen omkring Iran. I mellemtiden, omkring ti dage senere, fremlagde præsident Vladimir Putin et lignende forslag, denne gang ikke blot en opfordring til disse tre lande, men et forslag til regeringerne der er faste medlemmer af FN's Sikkerhedsråd, om at de bør organisere et topmøde og drøfte hvilke former for strukturer og værdier de må give sig selv, for at opretholde orden og skabe grundlaget for en fremtid.

Det er det, som bør være på dagsordenen lige nu, og den russiske udenrigsminister, Sergej Lavrov, gentog dette, og sagde at Rusland er i fuld færd med at forberede et sådant topmøde. Schiller Instituttet mobiliserer for at definere

dagsordenen for det der nu må blive den nye form for verdensorden der vil forhindre, at en situation ude af kontrol ender i kaos. [Trump-administrationen bekræftede d. 1. marts, at Præsident Trump ønsker at have et snarligt topmøde om atomar nedrustning, med regeringslederne for de fem permanente medlemmer af FNs sikkerhedsråd-red.]

Schlanger: En af de ting du siger er tilsyneladende, at selve den finansielle krise, pga. den neoliberal politik, øger muligheden for en pandemi markant. Præsident Trump, Verdenssundhedsorganisationen (WHO) og andre har lovprist Kina for deres handlinger, men i går angreb udenrigsminister Pompeo endnu engang Kina. Hvad gør Kina? Og du siger, at dette vil blive Italiens politik; følger italienerne den kinesiske model?

Zepp-LaRouche: Jeg mener, at Kina gjorde det eneste mulige man kan gøre, når man står overfor en mulig pandemi. Chefen for WHO sagde flere gange, at Kina, med dets håndtering af coronaviruset, har skabt en ny international standard for hvad der er påkrævet. Som I ved, satte man 60 millioner mennesker i Wuhan og andre store byer i Hubei-provinsen i karantæne i flere uger. Folk fik besked på at blive inden døre, at hver familie kun kan gå ud og handle ind hver anden eller tredje dag. De har bygget, tror jeg, omkring 20 nye superhospitaller på to-tre uger. De har sendt 26.000 sundhedsplejere til regionen, og de har inddæmmet virusset i Wuhan. Infektionsraten er på vej ned, antallet af folk der bliver raske stiger, sammenlignet med nye smittede; og spredningen i resten af Kina er også nedadgående.

Så, jeg tror Kina er ved at bekæmpe og overvinde dette. De har også genstartet den økonomiske aktivitet, og BNP-væksten i det første kvartal vil sandsynligvis være nul procent, men man kan forvente at de vil genoprette og tilmed genvinde nogle af tabene. Se, Kina har gjort dette med en utrolig målrettet fremgangsmåde. Præsident Xi Jinping havde en direkte praktisk politik. Han mødtes hele tiden med absolut alle relevante ansvarlige myndigheder, og han tog personligt ansvar for dette – og det virkede.

Jeg synes hele verden skylder Kina en utrolig tak, fordi Kina har sikret resten af verden værdifuld tid til forberedelser, til at udvikle vacciner, som vi ikke har endnu, men disse ting tager tid. Så, jeg mener Kina bør lovprises for hvad de

gjorde, og folk der angriber Kina er bare komplette huleboere, og de burde tie stille, lige meget hvad de forestiller sig, fordi Kina har hjulpet med at redde resten af verden og har gjort verden en utrolig tjeneste.

Nu må man se om de vestlige lande vil være i stand til at klare den på samme måde, fordi jeg kan ikke se hvordan Tyskland, eller Italien eller et ethvert lignende land vil være i stand til at bygge et hospital på en uge. Jeg mener, den kendsgerning at Tyskland i omkring ni år ikke har kunnet bygge lufthavnen i Berlin, har gjort dem til grin i hele verden. Så en masse dårlige vaner, der har udviklet sig i Tyskland og andre vestlige lande, må kasseres, og man må gå tilbage til en helt anden fremgangsmåde, ligesom et lynprogram.

Endvidere, på grund af denne liberale politik, profitorientering, har vi ikke den form for nødhospitalssenge. Jeg tror slet ikke vi er i en position til at håndtere dette, men det er en brat opvågning til, at vi virkelig må gå tilbage til den måde som plejede at være praksis, da det tyske økonomiske mirakel blev til, hvor man også vidste hvordan man byggede ting, og jeg mener, at nu er tidspunktet til at gøre netop dette, og afskaffe en masse fjlollede regler og love, der forsinkede tingenes gang. Og jeg mener, at tiden nu er inde til virkelig at gå tilbage til en anden økonomisk metode, af hensyn til folkets almene vel.

Schlänger: Du nævnte Le Maire i Frankrig, der talte om, at dette er en »total vending i globalisering« [game changer in globalization]. Det kunne se ud som om dette således er det perfekte tidspunkt til at gennemføre din afdøde mands forslag om Fire-magts-aftalen, der ville pege mod et Nyt Bretton Woods, og hans Fire Love. Er det hvad du mener burde blive drøftet på dette hastetopmøde?

Zepp-LaRouche: Ja, vi har brug for et nyt paradigme på mange niveauer: De Fire Love, som blev foreslået af min mand allerede i juni, 2014, er absolut den første forhåndsbetingelse for at opnå dette. Han har krævet en genindførelse af Glass-Steagall, adskillelsen af bankerne. Det er absolut nødvendigt for at gøre en ende på kasinoøkonomien, for at bringe erhvervsbankerne under statsbeskyttelse, så de kan begynde at tjene den reelle økonomi igen. Hvis investeringsbankerne så har røde bundlinjer, så er det bare

ærgerligt. De kan ikke længere regne med skatteydernes penge, og hvis de ikke finder ud af at overleve, så burde de erklære insolvens.

Derefter er det nødvendigt at vende tilbage til et nationalt banksystem. I Tyskland have man Kreditanstalt für Wiederaufbau, kreditinstitutionen for genopbygning i efterkrigstidens periode, som var formet efter Franklin D. Roosevelt's Reconstruction Finance Corporation. Dette kunne blive en model, der stiks kunne blive iværksat og udvidet. Der er brug for en nationalbank i alle lande, og disse nationalbanker må så være forbundet gennem et kreditsystem, et Nyt Bretton Woods-system, der formidler store, langfristede, lavt forrentede kreditter til produktion i internationale projekter. Hvis vi gør dette, og vi samarbejder med Den nye Silkevej om udviklingen af Afrika og udviklingen af Sydvestasien, udviklingen af Balkan-landene, og genopbygger infrastrukturen i alle de lande som er blevet forsømt, så tror jeg absolut, at vi kan forandre dette. Men det kræver en fuldstændig beslutsom indgriben, og det kan kun komme fra de førende regeringer i verden, fordi de må gennemføre dette imod bestræbelserne fra City of London og Wall Street, der vil være fast besluttet på at forhindre at det sker.

Schlanger: Jeg formoder, at for at tage sig af græshoppekrisen, der også spredes sig, ville man behøve den samme form for samarbejde.

Zepp-LaRouche: Ja, jeg vil gerne sige nogle ord om dette, fordi jeg mener, at hvis vi ikke kan hjælpe Afrika med at håndtere denne græshoppeplage har vi mistet den moralske egnethed til at overleve. Se, jeg synes, at dette spørgsmål om græshopper er meget sigende: Fordi FAO holdt allerede pressekonferencer sidste år med advarsler om, at disse græshopper spredte sig, men der var absolut ingen opmærksomhed fra de internationale medier, så disse græshoppesværme voksede, og nu er de i Etiopien, Eritrea, Kenya og spredes sig til Sudan; de fortærer hver dag lige så meget som 35.000 menneskers daglige forbrug! De spredes sig 150 km per dag, og det anslås, at hvis de ikke stoppes nu ved hjælp af sprøjtning og passende foranstaltninger, vil de mangedobles 500 gange inden juni, og de vil blive en fuldstændig plage, som truer millioner af menneskers liv.

Allerede i dag lever 30 millioner mennesker i

fødevareusikkerhed, hvilket betyder at de sulter, og den kendsgerning at intet er blevet gjort, viser at der stadig er dette absolut racistiske, koloniale tankesæt blandt europæerne og generelt i Vesten. Fordi FAO sagde jo i sidste uge, at de blot havde brug for 76 millioner dollars, hvilket er pebernødder! EU donerede 1 million dollars. Da Pompeo var i Etiopien lovede han 8 millioner dollars – Det er jo latterligt! Michael Bloomberg spenderer skam 400 millioner dollars på en måned på sin dumme reklamekampagne for at købe Det hvide Hus, og man kan ikke skaffe 76 millioner dollars til at redde liv?

Dette er den absolutte påvisning af, at Vesten stadig styres af det racistiske, koloniale tankesæt, og de er revnende ligeglade med om Afrika dør. Vi bliver nødt til at ændre dette, fordi jeg i mange år har sagt, at Vestens holdning til Afrika er et spejl af vores egen moralske habitus, og en test af vor egen overlevelsesevne. Hvis vi ikke kan klare dette, vil vi ikke overleve. Så jeg appellerer til jer om at hjælpe os med denne mobilisering, ikke kun omkring græshopperne, der kunne klares relativt nemt; man skal bare, sammen med de afrikanske regeringer, organisere nogle ingeniørtropper fra det tyske forsvar, Bundeswehr, eller De blå Hjelme og forskellige organisationer, og så sprøjter man bare disse græshopper, og det kunne klare det. Men det kræver en holdningsændring, og det kan kun komme fra den større løsning, som jeg netop nævnte, hvilket er topmødet på højeste niveau med Rusland, Kina, Indien og USA, og derefter kan andre lande tilslutte sig, og der må være en række konferencer, som drøfter disse spørgsmål meget hurtigt. Vi har imidlertid nået et punkt, hvor vi drastisk må ændre kurs, ellers vil vi ikke klare den som civilisation....

Se resten af Helgas webcast på videoen ovenover.

Usikkerhed under

sikkerhedskonferencen

Den 20. februar 2020, Neue Solidarität

Af Alexander Hartmann

Medens disse linjer skrives, samles deltagerne i den 56. sikkerhedskonference i München (MSC). Over 500 højtplacerede internationale beslutningstagere ventes at deltage i konferencen, der finder sted mellem den 14. og 16. februar, deriblandt over 35 stats- og regeringschefer såvel som omkring 100 udenrigs- og forsvarsministre. De Forenede Stater repræsenteres af deres nykonservative udenrigsminister Mike Pompeo.

Ikke for første gang vil diskussionen blive præget af en voksende følelse af fortvivlelse hos de vestlige eliter over deres tiltagende uformåenhed til at påtvinge resten af verden deres vilje. Wolfgang Ischinger, der har ledet møderne siden 2008, offentliggjorde den 10. februar i Berlin Münchenmødets sikkerhedsberetning og kundgjorde, at dette års mødetema ville hedde “Westlessness” (“Vestløshed”). Hvad han mener med det, beskriver han således: ”Der optræder for tiden et dobbelt fænomen, nemlig for det første, at Vesten er mindre vestligt, og for det andet, at verden som helhed er mindre vestlig. Hvad betyder det for de tyske, europæiske og globale forhold, især for vor sikkerhedspolitik?” Ischinnger sagde, at der eksisterer ”en vidt udbredt følelse af ubehag og uro over den tiltagende usikkerhed angående Vestens grundlæggende betydning. Mange sikkerhedspolitiske udfordringer synes at forekomme uadskilleligt forbundne med det, som nogle betegner som det vestlige projekts nedgang.”

Desuden, fortsatte han, ”synes vi at have mistet en fælles forståelse af, hvad det overhovedet vil sige at være en del af Vesten. Selvom dette måske er den vægtigste strategiske udfordring for de transatlantiske partnere, virker det

usikkert, om Vesten kan udvikle en fælles strategi for en ny æras stormagtskonflikter.”

Når Ischinger klager over, at vi ”har mistet en fælles forståelse af, hvad det overhovedet vil sige at være en del af Vesten”, så tænker han øjensynligt først og fremmest på holdningen hos den amerikanske præsident Donald Trump. Trump vandt præsidentvalget i 2016 med et løfte om at bryde med doktrinen om de evige krige og at oprette gode forbindelser til Rusland og Kina. Siden da har de vestlige eliter forsøgt alt for at forhindre ham i at holde dette løfte og få ham afsat fra embedet; men med det mislykkede forsøg på at få ham afsat, har Trumps chancer for at beholde embedet også efter det næste præsidentvalg, tiltaget betydeligt.

Dette er fra de vestlige eliters synspunkt næsten den ”størst tænkelige ulykke”: Hvis USA forlader sin avisende holdning over for Rusland og Kina, så mangler de vestlige eliter den politibetjent, der skal gennemtvinge deres krav over for de genstridige nationer. Det britiske overhus offentliggjorde for godt et år siden en rapport, i følge hvilken den britiske politiks vigtigste prioritet måtte være at forhindre en ny præsidentperiode for Trump, fordi skaderne for det britisk-amerikanske ”særlige forhold” ellers ville blive uoprettelige. Og en del af strategien for at forhindre et genvalg af Trump er at ophede krisecentre som Irak og Syrien i et forsøg på at få draget Trump ind i en krig og derved foranledige ham til at bryde sine valgløfter.

Tidlige udenrigsministre advarer om fare for atomkrig

Rent faktisk er det netop den geopolitiske holdning, hvormed de i München forsamlede repræsentanter for de ”vestlige” eliter prøver at påtvinge resten af verden deres ”liberale internationale orden”, selv den største trussel mod den globale sikkerhed. Den 10. februar udsendte ”Aspen Ministers Forum”, en forening af tidlige udenrigsministre fra hele verden, en erklæring, hvor de forlangte en forlængelse på 5 år af den nye START-nedrustningsaftale og advarede om, at faren

for en atomkrig er stor, hvis denne og tilsvarende forholdsregler ikke gennemføres.

"I dag befinder verden sig i tilbagegang", står der i erklæringen. "De geopolitiske spændinger tiltager, og mange stormagter fremhæver atter atomvåbnenes betydning i deres militærstrategier." De tidligere udenrigsministre konstaterer "en øget oprustningskappestrid mellem De forenede Stater og Rusland, en øget risiko for militære uheld og en forringelse af de forhandlede aftaler om reducering af våbnene og ikke-spredning af atomvåben. Alle disse ting bidrager til en hurtigt aftagende kernevåbensikkerhed og en øget mulighed for anvendelse af atomvåben, enten bevidst eller som følge af en utilsigtet escalation."

De henviser til den nyeste skarpe konfrontation mellem USA og Iran, der har vist, "hvor hurtigt manglen på retningslinjer kan bringe os til kanten af en krig. Som følge af en udhuling af de internationale aftaler og de diplomatiske kanaler, nærmeste vi os muligheden for en ulykke... Farerne for en fejlberegning er for store til, at statslederne kunne gribe til tvetydig kommunikation, trusler og militære aktioner." De kræver derfor "et genoplivet internationalt samarbejde, der hviler på den offentlige forståelse af farerne og mulighederne for risikonedsættelse."

Hoveddøphavsmændene til erklæringen er den tidligere amerikanske udenrigsminister Madeleine K. Albright og den russiske udenrigsminister Igor Ivanov. Blandt de 23 øvrige underskrivere er Alexander Downer, Anne Moussa, Joschka Fischer, Malcolm Rifkind og Javier Solana.

Rusland agiterer for et topmøde mellem de fem stormagter

Netop af samme grund har grundlæggeren og forkvinden for Schiller Instituttet længe anbefalet et nyt paradigme for internationale relationer, der ikke længere grunder sig på konkurrencetænkning mellem stormagterne, men på et samarbejde i menneskehedens fælles interesse. Efter mordet på den iranske

general Soleimani den 3. januar opfordrede hun til en hastekonference mellem præsidenterne Trump, Putin og Xi for at arbejde for en bilæggelse af konflikterne. Helt tilsvarende har Ruslands præsident Putin den 15. januar foreslået et topmøde mellem stats- og regeringscheferne for de 5 faste medlemmer af FN's sikkerhedsråd, og ud fra højtstående russiske diplomaters udtalelser fremgår det, at Rusland tager dette forslag meget alvorligt.

Således har udenrigsminister Lavrov den 7. februar i en tale i anledning af et særfrimærke til minde om 75-årsdagen for Jaltakonferencen mellem USA, Sovjetunionen og Storbritannien hentydet til Putins forslag. Angående betydningen af Jalta-konferencen bemærkede Lavrov: "Konferencen, som bragte førerne af koalitionen mod Hitler sammen, fandt sted i en atmosfære af gensidig forståelse og samarbejde. Førerne af de tre stormagter havde vilje nok til at vokse ud over deres egne ambitioner og stridigheder og udarbejde konstruktive forslag med henblik på en snarlig afslutning af krigen og opbygningen af en efterfølgende international sikkerhedsarkitektur. Jeg føler mig overbevist om, at det er rigtigt at kaste et blik tilbage på de fælles interesser i historien, når verden i dag står over for talrige udfordringer og trusler", understregede Lavrov.

Under en audiens i anledning af det russiske diplomatis dag den 10. februar talte Ruslands ambassadør i De forenede Stater, Anatolij Antonov, om styrkelsen af forholdet til USA. Han understregede: "Vort land har aldrig unddraget sig ansvaret for sikring af fred og stabilitet... Vi værner om principperne for ikke-indblanding i indre anliggender." Og han erklærede også: "Vi vil gå vort stykke af vejen til enhver stat, der forsøger at opbygge et forhold til Rusland på grundlag af gensidig respekt og interesseudligning. Vi er overbeviste om, at forbedringen af det russisk-amerikanske samarbejde ikke blot svarer til begge landes interesser, men også vil få en produktiv indvirkning på verdens gang som

helhed."

Angående præsident Putins opfordring til et topmøde mellem de fem faste medlemmer af FN's sikkerhedsråd sagde Antonov: "Hvad det angår regner vi med hjælp fra vore partnere til at virkeliggøre initiativerne... Kina og Frankrig har reageret positivt på indbydelsen, men Rusland har endnu ikke modtaget noget svar fra De forenede Stater og Storbritannien."

Også FN-sekretariatet anser sådant et topmøde for en god ide. "Vi vil hilse ethvert møde mellem sikkerhedsrådets faste medlemmer velkommen, da det forhåbentligt vil kunne føre til et øget samarbejde mellem disse fem lande i sikkerhedsrådet", udalte FN's generalsekretær Stéphane Dujarric den 13. februar. Spørgsmålet om, hvorvidt den russiske side havde anmodet FN's generalsekretær om at arrangere et sådant møde under FN's generalforsamling i september, besvarede Dujarric ikke.

Da den russiske præsident Vladimir Putin allerede har tilkendegivet, at han vil tale på generalforsamlingen i september, og da Kina og Frankrig har tilkendegivet deres understøttelse af initiativet, behøver præsident Trump blot at tage flyveren til New York. Og hvis det er sandsynligt, at et møde finder sted mellem disse fire præsidenter, vil Boris Johnson formodentligt heller ikke blive væk.

Der eksisterer altså en reel mulighed for, at "Vestens" geopolitiske konfrontationsholdning kan afløses af et nyt mønster for globalt samarbejde. Disseudsigter kan ligge til grund for Ischingers pessimistiske ytringer. Rent faktisk bør de dog give anledning til optimisme, da det er en langt større trussel mod sikkerheden i verden, hvis tilhængerne af den gamle orden gennemfører deres hensigter.

Global krig eller global udvikling? Der er ingen tredje vej

Den 5. januar (EIRNS) – Det irakiske parlament stemte i dag for, at regeringen trækker den officielle invitation til USA til at indsætte militære styrker i deres land tilbage. Selvom mange af de sunni-muslimske og kurdiske parlamentsmedlemmer ikke deltog i afstemningen, vedtog et beslutningsdygtigt [flertal] resolutionen, som anbefalet af premierminister Adel Abdul-Mahdi, der [nu] forventes at underskrive den. Den bestrider ikke, at tiltaget er gengældelse for det ulovlige amerikanske angreb i deres land, der dræbte lederen af Irans Quds-styrke, Qassem Soleimani, men snarere hedder det: "Regeringen afstår fra at [forny] sin anmodning om bistand fra den internationale koalition, der bekæmper Islamisk Stat på grund af afslutningen af militære operationer i Irak og opnåelsen af sejr. Den irakiske regering vil arbejde for at afslutte tilstedeværelsen af udenlandske tropper på irakisk område og forbyde dem at bruge dens landjord, luftrum eller vand til det ene eller andet formål. "Wall Street Journal rapporterede, at parlamentarikerne under og efter mødet sang: "Ud, ud, besætter! Nej, nej til Amerika! Nej, nej til Israel! "

Præsident Donald Trump kunne med tilstrækkelig støtte fra offentligheden benytte lejligheden til at gøre, hvad han havde til hensigt at gøre fra begyndelsen – at trække de amerikanske styrker ud af "de endeløse krigszoner".

Iran holder i mellemtiden tre dages landesorg, efter at liget af den dræbte Soleimani er vendt tilbage til Iran. Hundretusinder af mennesker fylder gaderne i flere byer, hvortil liget vil blive bragt før begravelsen i Soleimanis hjemby Kerman.

EIR har erfaret, at aftalerne, der blev underskrevet mellem den irakiske premierminister Abdul-Mahdi og den kinesiske premierminister Li Keqiang under Mahdis rejse til Kina i september sidste år, omfattede en aftale med Kina om ”olie-for-genopbygning”, med henblik på en kæmpeudvidelse af Kinas igangværende investeringer i genopbygning af Iraks ødelagte olieindustri og andre projekter. Aftalen krævede, at de betydelige kinesiske betalinger for irakiske olieopkøb placeres i en særlig sikret fond, som sidenhen vil blive brugt som kredit til genopbygningsprojekter, herunder jernbaner, landbrug, industriparker med mere.

Da Abdul-Mahdi vendte tilbage til Irak, eksploderede landet imidlertid i anti-regerings (og anti-Iran) demonstrationer, alt imens de Iran-støttede shia-militser blev indsat for at knuse demonstrationerne og dræbte ca. 460 demonstranter under processen. Dette fremtvang Abdul-Mahdis tilbagetræden, idet han dog forbliver som fungerende premierminister (på grund af manglende evne til at opnå enighed om en erstatning), men således legalt set ikke er i stand til at gennemføre aftalen. EIR-medarbejder Hussein Askary bemærker, at Abdul-Mahdi, som olieminister i 2014, havde arrangeret en lignende aftale med Kina, som [dog] blev saboteret, da ISIS overtog det meste af landet.

Det må til enhver tid holdes i erindring, at den overhængende katastrofe blev skabt af Bushs invasion i Irak i 2003, baseret på falske forudsætninger, hvilket præsident Trump præcist har beskrevet som den værste fejtagelse begået af denne nation nogensinde.

Denne krise, der indebærer ekstrem risiko for regional eller endda global krig, kommer samtidig med, at den amerikanske kongres vender tilbage til Washington med den forventede rigsretssag mod præsident Trump i det amerikanske senat. Formatet for denne indeværende fase af kupforsøget imod præsidenten fra britiske og Obama-administrationens efterretningsagenter (hvis forbrydelser nu er under

efterforskning af justitsminister Barr og den særlige efterforsker rigsadvokat John Durham) er endnu ikke lagt fast. Det står ikke engang klart, hvorvidt de paniske og hysteriske demokrater vil overlevere rigsretsanklagepunkterne til senatet, som det kræves i loven, da det er mere end tydeligt, at der ikke engang identificeres en forbrydelse i de to paragraffer, og at demokraterne søger efter mere – hvad som helst – som de kan føje til sagen.

Dertil kommer den stigende sandsynlighed for et sammenbrud på kort sigt af de massive gælds- og afledte bobler i de amerikanske og europæiske finansielle systemer. Tusinder af afskedigelser af bankansatte, oprettelsen af ”dårlige banker” til at dumpe de værdiløse papirværdier, og likviditet for milliarder af dollars, som centralbanken, Federal Reserve, pumper ind i det amerikanske banksystem, har ikke formået at dæmme op for tidevandet. Fortsat negative produktionstal i USA og Europa igennem mange måneder forringer realøkonomien yderligere, selv inden et kollaps af boblen. Den tidligere centralbankdirektør Ben Bernanke advarede lørdag Foreningen af Amerikanske Økonomer (American Economics Association) om, at en sänkning af rentesatserne ved den næste nedgangsperiode ikke kan fungere, når de allerede befinner sig på eller endda under nulpunktet, så Federal Reserve skal være parat til at udvide de kvantitative lempelser enormt, og en sådan ’likviditetspumpe’, med risiko for skabelsen af en hyperinflationær boble, ”må gøres til en permanent del af den amerikanske centralbanks værktøjskasse.” Bernanke er naturligvis notorisk fortaler for Milton Friedmans ’helikopterpenge’.

Verden befinner sig ved et vendepunkt. Helga Zepp-LaRouche har opfordret præsidenterne Trump, Putin og Xi Jinping til straks at afholde et topmøde, der sigter mod at forhindre at Iran-krisen eskalerer til krig, for at undgå ”søvngængeriet ind i en global krig”, som det skete med Første Verdenskrig. Hun bemærkede, at Iran netop har afsluttet en militærøvelse med de

russiske og kinesiske flåder.

Samtidigt må den amerikanske befolkning – især Trumps støtter i begge politiske partier – handle for at imødegå anti-Rusland og anti-Kina-hysteriet, også inden for Trumps eget kabinet, der holder ham tilbage i forhold til at realiserer hans intention om at opbygge venskabelige relationer til de øvrige historiske og kulturelle stormagter. En genopbygning af de vestlige nationers økonomi afhænger af et sådant nederlag til den britiske imperialistiske opdeling af Verden i blokke, der bekriger hinanden, og vil samtidig gendanne det ”Amerikanske System” efter Hamiltons principper i USA. Dette er arven efter LaRouche, hvis tid [nu] er kommet.

2020 er mulighedernes vindue for LaRouches politik

Den 30. december (EIRNS) – Briterne vil med djævelens vold og magt omdanne 2020 til året for kaos, krige, kup og kulturelt helvede. Muligheden for at gibe ind tilhører os – sagde Helga Zepp-LaRouche til medarbejdere i går – for at gøre 2020 til året for Lyndon LaRouches politik, i en verden der befinner sig i sammenbrudskrise.

Den russiske præsident Vladimir Putin har kastet en veludtænkt kæp i hjulet på hele den britiske geopolitiske drejebog, oplyste Zepp-LaRouche, ved at udvikle og nu opstille det hypersoniske Avangard-missilsystem, der vælter hele skakbrættet af eksisterende atomkrigsstrategier ved at gøre dem teknologisk forældede. Men Putin har ikke kun indsat Avangard: Han præsenterede den for amerikanske embedsmænd til

nærmere undersøgelse, og han har tilbudt at inkludere Avangard i forhandlingerne om en ny START-traktat, som foreløbig er sat til at udløbe i februar 2021.

Putin tilbyder at forhandle en helt ny global sikkerhedsarkitektur med præsident Donald Trump, hvilket er en diskussion, som de to ledere bør tage op på et møde ved Elben den 25. april, og/eller ved Moskvas fejring af sejrsdagen [for 2. Verdenskrig] den 9. maj. Vi bør presse på med dette initiativ, sagde Zepp-LaRouche, ligesom vi opfordrede præsident Trump til at deltage i det første Bælte- og Vejforum for internationalt samarbejde i 2017 i Kina, da det er vigtigt at opbygge en ny platform for forbindelserne mellem USA og Rusland samt USA og Kina. Det er den bedste måde at slå tilbage mod det britiske kup imod Trump, ved at angribe dem på deres udsatte, sårbare flanke.

En sådan ny sikkerhedsarkitektur for planeten er presserende nødvendig, sagde Zepp-LaRouche, men den eneste måde den kan fungere på er, hvis den er baseret på en fælles økonomisk politik, der er bygget op omkring dynamikken i den Nye Silkevej. En sådan politik skal, som Lyndon LaRouche længe specificerede, være centreret om en konkursbehandling af det nuværende spekulative finanssystem – "finanskrisen hænger over os som et damoklessværd", sagde Zepp-LaRouche – og en forpligtelse til samarbejde om menneskehedens fælles mål, deriblandt eftertrykkeligt den hastige udvikling af Sydvestasien, Afrika og andre regioner, som i århundreder er blevet tortureret af britisk imperialistisk politik.

Det økonomiske perspektiv vil imidlertid kun fungere, hvis det ledsages af en renæssance af klassisk kultur, "udtalte Zepp-LaRouche. "Vores indgriben i dette må være fra synspunktet om virkelig at kræve, at USA og hele verden bevæger sig ind i et helt nyt tankesæt, et nyt sæt af forbindelser mellem nationer. Ideen om geopolitik må helt væk, for evigt, fordi det er den slags tankegang, der allerede har ført til to verdenskrige".

I dag må vi kæmpe for den verden vi ønsker at skabe om 50 eller 100 år fra nu af. Hver nation skal finde sin egeninteresse i at kæmpe for menneskehedens fælles mål, og for den klassiske kulturelle renæssance, bygget på skuldrerne af Beethoven, Schiller, Cusa, Confucius (Konfutse) – og Lyndon LaRouche.

"Målet med civilisationen er den fortsatte udvikling af vores art som den eneste kreative art i universet", fortsatte hun. "Flere mennesker [må] tage idéen til sig om et ophøjet syn på menneskeheden, idéen om en kreativ identitet som er i overensstemmelse med et anti-entropisk univers i fortsat udvikling.

Til dette formål, konkluderede Zepp-LaRouche, vil vi opbygge og uddanne en sådan bevægelse, i takt med at vi organiserer hen imod en national Schiller Institut-konference i foråret. Som en del af dette søsætter LaRouche-bevægelsen i marts en international aktionsuge rundt omkring på planeten, især blandt studerende og unge, der vil være baseret på Zepp-LaRouches opfordring til at gøre 2020 til året for LaRouches politik, året hvor vi rykker beslutsomt for at nå menneskehedens fælles mål.

**Helga Zeppe-LaRouches
nytårswebcast:
2020 – vil vi styre mod krig,**

eller bringe verden i orden?

I Helga Zepp-LaRouches nytårswebcast indledte hun med at gennemgå de mest markante udviklinger i de seneste uger, og hvad de betyder for det kommende år. Hun fremhævede det positive potentiiale for uddybning af samarbejdsrelationer mellem præsidenterne Trump, Putin og Xi:

1. Udsigten til at forholdet mellem Trump og Putin kan forbedres ved Trumps deltagelse i begivenhederne omkring fejringen af 75-årsdagen for sejren over fascismen. Også samtaler om våbenbegrænsninger vil få betydning, idet Rusland nu kan indsætte det hypersoniske missilsystem Avangard i operationel tjeneste, hvilket gør eksisterende amerikanske modstrategier forældede;
2. Et forbedret forhold til Kina, begyndende med fase I af handelsaftalen. Dette gøres til skydeskive for geopolitikerne, der ser Kinas opkomst som en trussel, med præsentationen af den britiske krigsplan i seneste udgave af the Economist.

Hun talte også om de beskidte tricks, som demokraterne laver for at afsætte præsidenten ved en rigsretssag, hvilket sætter partiets fremtid på spil; og om Damoklessværdet, der hænger over det finansielle system, som kræver gennemførelsen af LaRouches fire love for at undgå et krak.

Afslutningsvis talte hun om, hvordan disse farer og muligheder bringer os til at anerkende de absolut enestående bidrag fra Lyndon LaRouche, især hans videnskabelige bidrag, der har tilbagevist den imperialistiske neomalthusianisme, som nutidens fascistiske geopolitikere presser på med. Hans ‘There are no limits to growth’ (Der er ingen grænser for vækst) er vigtig læsning for dem, der mener det alvorligt med at overvinde den anti-humane grønne politik, som økonomiske nøglefigurer såsom Carney og Lagarde presser på med.

Fra os alle i Schiller Instituttet ønskes I et spændende
nytår.